

* V. SS. *

2149

~~248~~ 249

EX LIBRIS
FF. EREMITARVM
ORDINIS
S. HIERONYMI
MONACHII.

<36605815940011

<36605815940011

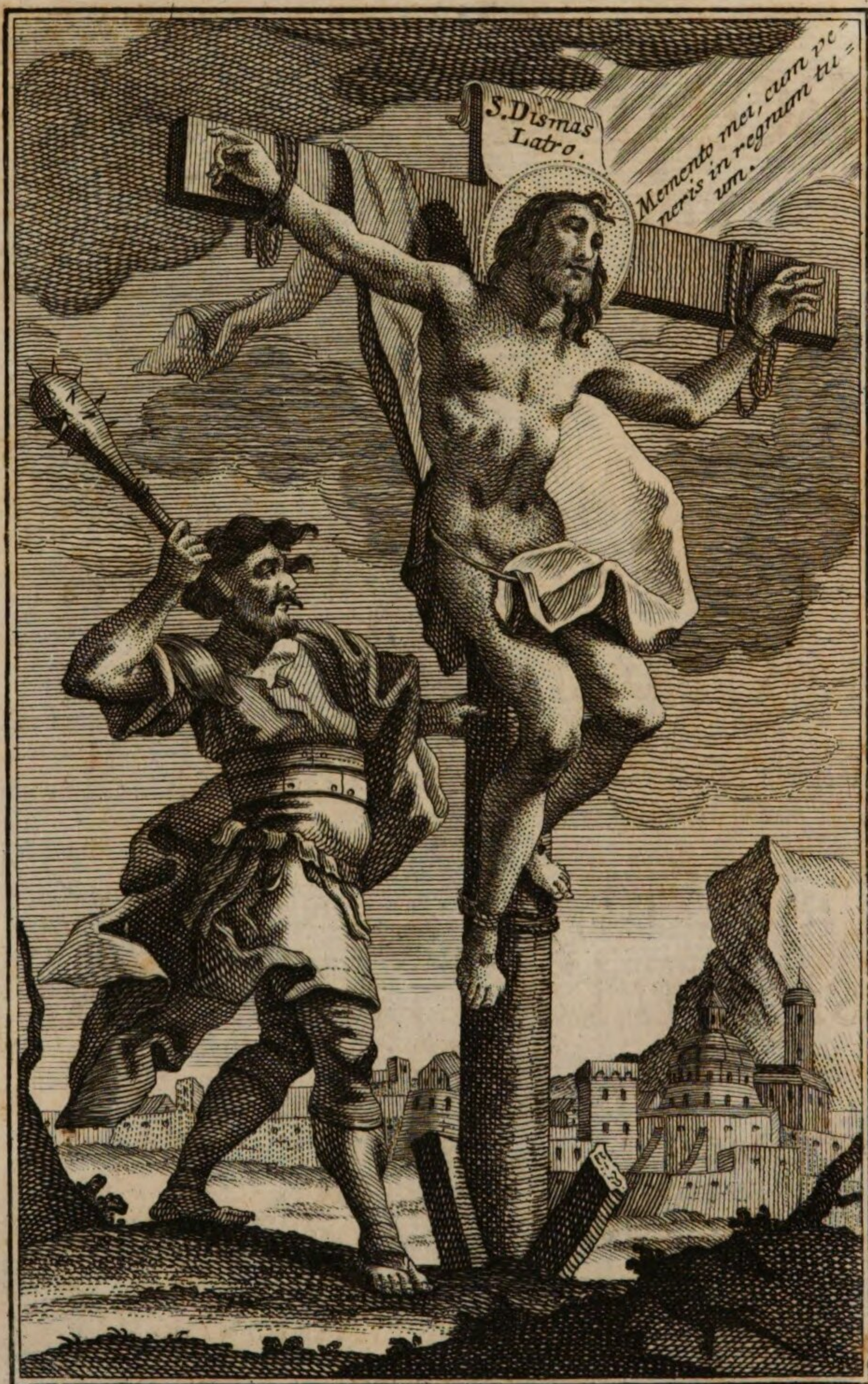
Bayer. Staatsbibliothek

V. N.

299

THE MOUNTAIN OF THE MOUNTAIN

Unus est, ne desperes: unicus est, ne praesumas. S. Augustinus.

**GLORIA
SANCTI
BONI LATRONIS,
VULGO DISMÆ
NUNCUPATI,
DUABUS PARTIBUS
ILLUSTRATA.**

**PRIMA
BREVE EORUM OMNIUM,
QUÆ HUNC SANCTUM CONCERNUNT,
CRITICAM RELATIONEM,**

**SECUNDA
NOVENDIALEM DEVOTIONEM
EX SOLIS
SANCTORUM PATRUM, GRAVISSI-
MORUMQUE SCRIPTORUM**

**ELOGIIS,
IN GRATIAM CONCIONATORUM
ET OMNIUM
SANCTI BONI LATRONIS
CLIENTUM
COLLECTAM CONTINET,**

**CUI ADDITUR ALIA ADHUC BREVIOR NOVEN-
DIERUM DEVOTIO CUM VARIIS PRECIBUS
AD EUNDEM SANCTUM:**

**EDITA EX VOTO
A P. FRANCISCO SCHAUENBURG
SOCIETATIS JESU.
CUM PERMISSU SUPERIORUM.**

**AUG. VIND. APUD JOANNEM GEORGIUM DORNNER
BIBLIOPEGAM, MDCCLXVII,**

Utinam ! utinam ! daretur nobis , o Latro !
tua sectari vestigia. In te miserationis
suæ affluentiam Salvator exhibuit. Ex-
emplo tuo desperatorum eruditur vita ,
delinquentium roboratur animus , erigi-
tur spes , exaltatur affectus , & antiquæ
consuetudinis malæ renovatio suadetur ;
profectus quippe tuus nostrorum milita-
vit saluti. *S. Laurentius Justinianus c. 10.
in triumph. Christ. agon.*

Timendum , ne hujus Latronis exemplo
multi tardent conversionem suam , ac
procrastinando pereant contra illud : *Ne
tardes converti ad Dominum, & ne differas de
die in diem ; subito enim veniet ira illius, & in
tempore vindictæ disperdet te. Eccles. 5.* Sed
isti respicere debent, lateri Christi adfuisse
alterum latronem, qui non est conversus.
Non est semper illa dies Veneris sancta.
Alphonsus Salmeron tom. 10. tract. 40.

Suo
apud sanctissimum Cor
JESU

in gravi morbo

cum felici eventu

invocato Patrono:

sancto bono Patroni:

magno quondam

Peccatori,

nunc

magno Sancto:

unico Advocato

JESU

in monte Calvariae:

Solatio

morientis DEI:

Gaudio

stantis sub cruce Matris:

Homini
primo, & ultimo
ab ipso JESU
Pontifice summo
publice
in numerum Sanctorum
relato :

Sancto Socio
JESU
in Cruce :

Ex voto
has pagellas

D. D. D.

Sociorum JESU minimus
Franciscus Schauenburg.

PRAE-

PRÆFATIO.

Paucis, benevole Lector, te compellatum volo. Conscripsi hunc libellum ex voto in honorem sancti boni Latronis, postquam is in lethali morbo intercessor apud sanctissimum Cor JESU a me invocatus sanitatem fere jam desperatam mihi reddidit. Plura, quæ hac occasione Sanctus hic beneficia mihi præstitit, & quorum vix sine lachrymis recordari possum, enucleatius nolim hic addere. Porro laborem, quem in conscribendis hisce foliis, & colligendis omnibus iis, quæ sanctum bonum Latronem concernunt, exhausti, ex ipsa libelli lectione facile ipse metiri poteris. Certe omnem diligentiam adhibui, scriptis etiam extra Germaniam pluribus literis, ut in plenissimam eorum notitiam, quæ cum hoc Sancto vel ejus cultu con-

P R Æ F A T I O.

nexa sunt, devenirem. Atque hæc quidem de prima libelli parte intellecta esse volo. Secunda illius pars præter alias ad sanctum bonum Latronem preces continet Novendialem devotionem, quæ tota quanta ex sanctorum Patrum, aliorumque gravissimorum Scriptorum elogiis, quibus Sanctum hunc exornant, collecta est. Quæ quidem elogia literatis & animarum pastoribus facile fervient, ut inde non tantum piissimas de Sancti virtutibus meditationes ipsimet instituant, sed etiam conciones ad populum solidissimas eruant. Si tamen quibusdam hæc elogia meditandi ratio forsan displiceret, eorum in gratiam subjunxi breves alias meditationes, easque in certa puncta divisas, servituras forte etiam concionatoribus, qui, dum verba e cathedra de hoc Sancto facere vel volent,

P R Æ F A T I O.

lent, vel debebunt, in iis paratum jam, licet breve, concionis schema invenient, facile uberius deducendæ ex Patribus aliisque Scriptoribus, quos in priore novendiali devotione adduxi. Officium breve de sancto bono Latrone, quod in eadem secunda parte addidi, concinnavi ex variis hymnis de Sancto hoc Cremo- næ editis, multum tamen a me immuta- tis, eo quod unus & alter ob metrum, alii ob imparitatem stropharum sibi pa- rum congruerent.

Ad calcem præfationis id unum ad- huc te monere liceat, Lector ! Depre- hendes ex modica mea opella, quam enormiter errent Authores illi, qui san- ctum bonum Latronem nullo in Eccle- sia publico cultu coli existimant, & qui- dem ea ex ratione, quod alias peccato- res, si publica hujus Sancti, coli alias dignis-

P R Æ F A T I O.

dignissimi, veneratio ab Ecclesia probaretur, ad differendam pœnitentiam inducerentur. Certe cultum publicum sancti boni Latronis in Ecclesia jam invaluisse, luculenter deprehendes ex paragrapho quarto partis primæ hujus libelli. Rationem porro horum Authorum, ob quam putant Sanctum hunc publice ab Ecclesia non coli, quamque præpostere sane afferunt etiam Augustinus Paoletti *in conc. ad Dom. 4. Advent.* item Josephus Mansi *in Bibl. moral. tom. 3. tract. 65. disc. 2.* & Jacobus Schmid in suo germanico opere de *Latronibus* solidissime refutat doctissimus Maragnonius, Canonicus Anagninensis in suo præstantissimo opere *l'ammirabile Conversione di S. Disma*, item Author anonymus in suo piissimo libro Cremonæ italice edito sub titulo: *l'Avvocato di Gesù Christo sul Calvario.*

PARS

PARS PRIMA

feu

BREVIS CRITICA RELATIO

eorum omnium,
quæ sanctum bonum Latronem con-
cernunt.

§. I.

De sancti boni Latronis vita in suis sceleribus.

Incipiamus ab illius nomine. Verum
quale id fuerit, nullis authenticis do-
cumentis nobis constat. Unde & in
Martyrologio Romano ad diem vigesimam
quintam Martii, qua illius festum colitur,
nullum illi nomen apponitur; legitur enim
duntaxat: *Hierosolymis commemoratio sancti La-
tronis, qui in cruce Christum confessus, ab eo me-
ruit audire: Hodie mecum eris in paradiso.* In-

A

terim

terim a plerisque Authoribus vocatur Dismas, ab aliis Dimas, uti & eum vocant recentissima numismata Romana, quæ in manibus habeo. Atque sub his nominibus inveniuntur illi altaria & sacella erecta, ut Cardinalis Baronius in suis notis ad dictum Martyrologium Romanum aliique testantur. Proin & nobis deinceps sanctum hunc Latronem vocare Dismam licebit, eo quod in nostra Germania hoc ipsum nomen jam passim obtinuerit. Cæterum a S. Scriptura vocatur Nequam, Sceleratus, Latro. *Ducebantur autem & alii duo Nequam, ut interficerentur. Luc. c. 23. Et cum sceleratis reputatus est. Isaia 53. Et cum eo crucifigunt duos latrones. Marc. c. 15.* Ex his tribus titulis satis apparet, qualis in vita fuerit Dismas noster, nempe Nequam, Sceleratus, Latro. Hinc autem ansam desumpserunt sancti Patres nigerrimis coloribus virum hunc depingendi. Audiamus unum duntaxat vel alterum. S. Ambrosius in libro de pœnitentia c. 2. ita habet: *Omnem vitæ suæ actum latrocinii ille cruentaverat,*

rat, & egerat semper in sæculo diabolicæ feritatis armigerum: nunquam Dei meminerat: nulla legis audiverat mandata, aut certe, si audierat, proclivior ad facinora non curabat: totam spem in desperatione versabat, & exercebat crudelitatem more sceleratorum satellitum. S. Eulogius Martyr *in apologet.* eum accusat, quod proprii fratris sanguine manus fœdaverit: *Totius vitæ suæ metam latrociniis, rapinis, prædisque exegit, & fraterno cruore illitis manibus crucem ascendit.* Quid quod Dismam hunc nostrum non tantum principem latronum, sed filium quoque principis latronum fuisse asserat Exquilinus Episcopus cum aliis, quod quidem, si veritate nitatur, facile est conjicere, quam sceleratam vitam a primis unguiculis duxerit Dismas. Quæret jam aliquis, quis religione Dismas fuerit, num Judæus, qui verum Deum agnovit, an vero Gentilis idolatriæ deditus. Respondeo, iterum nil certi hic asseri posse, cum Authores inter se non conveniunt. Id tamen juxta omnes certum, Dismam nostrum, etsi fors Judæus

fuerit, vitam vixisse Gentilium simillimam. Interim eorum Scriptorum, qui illum Gentilibus annumerant, potior est numerus, inter quos quidem est author libri *de vita eremitica*, qui exstat inter opera S. Augustini, estque juxta Theophylum Raynaudum S. Anselmi: item S. Chrysostomus *serm. 7. in addit. in Gen. tom. 2. Groecolat. & in hom. 2. de cruce & latrone*, ubi ita scribit: *In cruce duo latrones sunt imago Judæorum, atque Gentilium. Latro, qui pœnitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati: ille vero imaginem obtinet Judæorum, qui usque in finem latro perseverat.*

Ex his sancti Chrysostomi verbis non improbabiliter inferunt graves Authores, nihil obstare, quo minus Dismas natione Ægyptius fuisse credatur. Certe posito, quod Gentilem sibi socium Christus in cruce eligere voluerit, pium est credere, illum Ægyptium fuisse, eo quod Christus, qui per septem annos in Ægypto moratus est, verisimiliter illam hoc quasi beneficio donare voluerit, ut unum saltem ex illa gente asumpse-

sumpserit, qui primus & fructu & gloria redemptionis suæ gauderet. Quid quod aperte Salmeron in *Lucam*, Jacobus de Voragine *Serm. de SS. Innocent.* Silveira, Antonius de Escobar, & alii asserant, Dismam plane Ægyptium fuisse, innitentes auctoritati SS. Anselmi, & Petri Damiani, uti & Dionysii Carthusiani, quando ex istis narrant, Matrem Virginem cum Filio & Sponso suo Joseph in Ægyptum proficiscentem incidisse in latrones, quorum unus pueri Jesu & aspectu delectatus dixit: Vere dico vobis, si fieri posset, Deum carnem nostram assumere, assererem hunc puerum Deum esse; & sic socios sua adhortatione placatos induxit, ut Matrem, ac puerum illæsos dimitterent: & hic fuit Dismas latro. Ita hi Authores: historiam tamen ipsam ab iis relatum nolum propugnare, cum sciam non deesse, qui illam inter fabulas numerent, utpote desumptam ex Evangelio sic dicto Nicodemi, quod certe in Ecclesia nullam vel modicam auctoritatem habet. Mihi

sufficit, S. Chrysoſtomum aliosque graviffimos Authores Dismam inter Ægyptios numerare, quidquid demum ſit de veritate, vel falſitate hiftoriæ primum relatæ. Atque hæc de vita boni Latronis, utique pauca. Nunc pergamus ad ejus mortem ſanctiffimam, qua intellecta, de ejus vita nil admodum eſt, quod curioſi indagemus. *Scire piget poſt tale decus, quid fecerit ante.*

§. 2.

De ſancti boni Latronis morte in cruce.

Quando ad carcerem nequam hic, ſceleratus, & latro Jerofolymas pervenerit, & quamdiu in eo permanſerit, nil hic referre poſſumus, cum horum nullam ſacra Scriptura, aut alius Author quipſiam mentionem faciat. Itaque ad ejus ſupplicium accedamus.

Orſus eſt ſupplicium a flagellatione, idque certum eſt omnibus Authoribus; hunc enim morem in iis, qui ad crucem condemnabantur, obſervatum fuiſſe a Judæis & Roma-

§.2. *De sancti boni Latronis morte in cruce.* 7

Romanis Philo & Josephus passim in suis libris asserunt.

Flagellatione peracta Christum in montem Calvariæ crucem suam humeris gerens secutus est. Montem ubi tenuit, recepta jam consuetudine vestibus suis penitus, uti ipse Christus, ex plurium Patrum sententia nudatus, & clavis cruci suæ affixus est, clavis, inquam, non tantum funibus, uti aliqui pictores fingunt. Hæc cerre est antiqua Ecclesiæ fides, ait Theophilus Raynaudus in sua *Metamorphosi Latronis*, de qua nemini unquam in mentem venit, ut ambigeret, præterquam heri ac nudius tertius germano cuidam semisopito sectario apud Prateolum, verbo: *Joannes Westphalus*.

Porro crucifixionem hanc æque ac Christi non in cruce erecta sed humi jacente peractam esse, longe verisimilius est, eo quod confixio in cruce jam erecta longe esset operosior. Clavos quoque non tantum tres sed quatuor adhibitos fuisse itidem longe probabilius est. Certe pedem pedi im-

fitum uno eodemque clavo configere, labor nimius & incommodus esse videtur. Hoc modo crucifixus latro in altum elatus est, ipsaque crux cum enormi totius corporis concussione scrobi ad id paratæ immissa, & ad JESU dexteram collocata est, ut constans sanctorum Patrum traditio est. Accedit, quod antiquissimæ picturæ bonum Latronem semper a dextris Christi pendentem exhibeant.

Jam expediamus, quæ in cruce bonus latro egerit. Hucusque sane latro erat, & orco proximus. Fuitne autem & in cruce? Sane fuit, si Christum sibi proximum blasphemavit. Et vero S. Matthæus ait, easdem blasphemias, quibus JESUM Judæi petebant, eum effudisse: *Idipsum autem latrones improperabant ei.* Similia fere habet Marcus: *Et qui cum eo crucifixi erant, conviciabantur ei.* Hæc Marcus & Matthæus. Lucas vero diserte ait, unum duntaxat ex latronibus Christum blasphemasse: *Unus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum dicens*

§. 2. *De sancti boni Latronis morte in cruce. 9*
cens &c. & immediate subjungit : respondens
autem alter increpabat eum, dicens &c. Ex hac
apparente Evangelistarum dissensione fa-
ctum est, ut sancti Patres aliique graves Au-
thores inter se divisi sint. S. Chrysostomus
hom. de latr. salv. ait, probabiliter Latronem
hunc nostrum ab initio Christum blasphe-
masse: *Probabile est, initio quidem ipsum convi-*
ciatum fuisse. Ejusdem opinionis sunt S.
Hieronimus, Theophylactus, Eutymius,
S. Cyrillus Episcopus Hierosolymitanus, &
Origenes apud Cornelium de Lapide *inc. 23.*
Lucæ. His omnibus adstipulatur quoque
citatus jam supra Theophilus Raynaudus
cum multis sacræ Scripturæ Interpretibus,
ex quorum quidem sententia, si vera sit, &
conversio Latronis apparet mirabilior, &
misericordia divina gloriosior. Altera sen-
tentia e diametro opposita est SS. Augusti-
ni, Ambrosii, Epiphanii, Anselmi, plurimo-
rumque aliorum cum doctissimo Suarezio
defendentium, a Disma Christum nunquam
blasphematum fuisse, tum quod S. Lucas

aperte asserat, unum tantum e latronibus Christum conviciatum fuisse, tum quod ex textibus SS. Marci & Matthæi in plurali de latronibus loquentium nil admodum erui possit. Certe non modo in Scriptura, uti in Salmerone videri poterit *tomo 10. tract. 40.* sed passim etiam a nobis sæpius numerus pluralis sumitur pro singulari. Sic, si quis v. g. Nobilis a rustico vel unico irrideatur, solemus dicere: Nobilis hic vel a rusticis irridetur, licet unicus fuerit, qui illum irriterit. Me quod attinet, malim cum his ultimis Patribus & Autoribus sentire, tum quia numero longe plures, quam priores, sunt, tum quia pressius sic inhæreo sancto Lucæ, cui etiam pressius inhærendum esse puto, quod hic Evangelista fusius & enucleatius, quam reliqui Evangelistæ, historiam boni Latronis conscripserit.

Audiamus nunc reliqua de optimi nostri Latronis conversione. Conversionis formalis, & intrinseca causa utique fuit gratia illuminans & intellectum, & movens voluntatem

§. 2. *De sancti boni Latronis morte in cruce.* 11

tatem Latronis. Fuit autem hæc conversio sane extraordinaria; hinc passim a sanctis Patribus vocatur miraculum, & abyssus gratiæ; unde merito doctissimus Raynaldus noster in *Metamorphosi* Latronis c. 4. ita loquitur: *Plane sive hujus peccatoris ad cor redeuntis personam, sive Christi, in quem credidit, statum, sive reliqua adjuncta spectavero, nullum censuerim fuisse unquam illustrius specimen virium gratiæ in tam expedita conversione causanda.* Porro hæc gratia, quæ ad conversionem Latroni data est, fuit prima, uti asserunt Patres, & nominatim inter hos S. Augustinus *ser. 120. de tempore* ait: *Ergo etiam ex hoc in extremo placuit Latro Deo, quia ad consequendam fidem non fuit extrema hora illa, sed prima.* Ex quibus quidem luculenter apparet, quod obiter duntaxat insinuo, quantum ex hoc vel solo æstimandus sit hic Latro, qui statim primæ gratiæ cooperatus est, dum reliqui peccatores etiam in sinu Ecclesiæ, & a probis parentibus ab unguiculis educati non raro millenas, & millenas respuunt. Neque tamen dixero, nullas

nullas alias gratias ante hanc, quam SS. Patres *primam* vocant, pulsasse cor Latronis, sed nempe communes duntaxat, quales passim solent a Deo offerri grandibus etiam peccatoribus, ad conversionem tamen illorum sufficientes; unde Patres, quando eam gratiam Latroni datam vocant *primam*, solummodo per eam intelligunt *primam extraordinariam*; neque extraordinaria conversum fuisse Latronem, illius gloriæ, aut merito quidquam derogat, cum & libere huic primæ cooperatus fuerit, & nos, qui hæc legimus, & innumeri alii non tantum unam extraordinariam, sed fors centenas & plures duro corde rejecerimus, & adhuc rejiciamus.

At quæ occasio ab externo fuit conversionis Latronis hujus nostri, qua præcedente vel concomitante, Deus interna illa gratia extraordinaria intellectum Latronis illuminavit, & voluntatem ejus expugnavit? Respondeo, varios variam assignare. Non pauci, inter quos sancti Clemens Romanus, Chry-

§. 2. *De sancti boni Latronis morte in cruce.* 13

Chrysostomus, Athanasius, Hieronymus putant eam petendam esse ex tot mirabilibus, quæ e cruce sua viderit Latro, nempe solem tenebris obductum, terram trementem, mortuos resurgentes &c. Verum nequit opinio hæc subsistere, ut Cornelius a Lapide bene his verbis notat: *Mirum est hos Patres non advertisse, banc sententiam pugnare cum Evangelio, quia exceptis tenebris, cætera acciderunt jam mortuo Christo; solis autem defectio & tenebræ post Latronis conversionem a sancto Luca narrantur.* Itaque alii confugiunt ad umbram Christi in Latronem incidentis, qua per motus æternus Pater eundem gratia peculiari donaverit. Et vero, ajunt hi Autores, si umbra Petri plura corpora sanavit, cur non animam Latronis umbra Christi eum tangentis salvare potuit? profecto satis certum est, Christum facie sua versus occasum prospexisse, ut tradit Joannes Molanus *libro sexto de imaginibus* ex S. Damasceno, Beda, & Sedulio. Unde & mos inolevit, ut antiqui Christiani teste Tertulliano & Origene inter

oran-

orandum versus ortum se converterent, ut nimirum Christi faciem e diametro sibi oppositam haberent. Si autem Christus versus occalum prospexit, circa sextam horam, seu meridiem, antequam obscuratus sol fuit, umbra mediante corpore Christi procreata, a sinistra ad dexteram, seu ab austro ad boream porrigebatur, & proin incidebat in Latronem dextrorsum pendentem. Hæc sententia uti falsitatis argui nequit, non plus tamen evincit, quam quod intuitu hujus umbræ ab æterno Patre Latroni gratia conversionis dari potuerit, minime tamen, quod data fuerit. Alia sententia est eorum, qui conversionem boni Latronis precibus Matri JESU prope crucem stanti adscribunt. Hujus opinionis sunt Spinelli in suo opere *de Deipara*, Novarinus in *umbra virginea*, Salmeron *tomo 10. tract. 40.* cum aliis non paucis, uti citatus Novarinus *Excurs. 76. n. 718.* testatur in hæc verba: *Bonus ille Latro, qui cum Christo pendebat in cruce, multorum sententia, Virginis præcipue precibus ad Christum conversus est.*

§. 2. *De sancti boni Latronis morte in cruce.* 15
est. Et vero vel sola præsencia Mariæ quantum prodesse poterat huic Latroni? Nunquid præsente Maria in nuptiis Canæ Galileæ aqua in optimum vinum conversa est? Cur ergo præsente ad crucem Maria improbus Latro non conversus fuerit in virum longe alterum, imo sanctum? Verum utut hæc fieri potuerint, cur potius Mater JESU oravit pro bono Latrone nostro quam socio suo? Ad hanc quæstionem reponunt aliqui, Dismam merita præ altero latrone sibi apud magnam DEI Matrem collegisse, eo quod JESULUM infantem, cum in Ægyptum pergeret, a cæde servaverit. At quid de historia hac sentiendum sit, jam supra indicavi. Rectius ego existimarim, Matrem divinam uti pro omnibus peccatoribus, ita utroque Latrone orasse, ut proin hæc oratio pro bono Latrone, quantum ex parte divinæ Matris est, nil speciale in se habere potuerit, ut permoverit Deum ad gratiam peculiarem potius Dismæ quam socio suo concedendam. Id tamen ultro concedo, quod certissimum
qui-

quidem mihi est, Virginem beatissimam peculiariter pro bono Latrone, & quidem ferventissime orasse, sed nempe tunc primum, quando illum e cruce audivit JESU Filii sui advocatum agere. Verum eo tempore Latro jam erat conversus, ut adeo, quando specialiter pro illo Maria preces fudit, non jam conversionem, sed augmentum gratiæ, imo cumulum gratiarum pro tam eloquente Filii sui Patrono flagitaverit, qui unus ex omnibus coram immensa hominum multitudine in monte Calvariæ pro eo imperterritè peroravit. Referamus jam ultimam circa causam extrinsecam conversionis Disimæ sententiam. Est hæc Cornelii a Lapide plurimorumque aliorum, qui non modo internam conversionis gratiam, sed etiam externam illius occasionem, vel causam soli Christo in cruce pendenti adscribunt. Et vero quid non in animum Latronis poterant exempla JESU Christi? quid patientia, quid mansuetudo, quid oratio illa cum caritate plane heroica, & divina pro inimicis, aliæ-

§. 2. *De sancti boni Latronis morte in cruce.* 17

aliæque heroicæ virtutes? addo, quid non potuit vel solus JESU Christi benignus in Latronem intuitus? certe antiquissimæ picturæ constanter exhibent Christum versus dexteram partem, id est versus Latronem faciem suam obvertentem. Respexit JESUS Petrum peccantem, & illico lachrymas doloris effudit Petrus. An non hoc ipsum licebit factum credere in Latrone? Verum & hic aliqui dicent, fieri hæc potuisse, sed factum esse non probari. At hoc non obstante malim huic sententiæ præ reliquis adstipulari, eo quod sic Christo soli totus honor & gloria conversionis Latronis deferatur. Et sane illa die nuptiali, qua JESUS in cruce quasi thalamo sedebat, quidquid illi deferri potest, deferendum esse videtur.

His jam expeditis videamus virtutes boni Latronis. Eæ colliguntur ex his verbis Evangelistæ Lucæ c. 23. *Unus autem de his, qui pendebant Latronibus, blasphemabat eum dicens: Si tu es Christus, salvum fac te ipsum,*

& nos. Respondens autem alter (nimirum Dimas) increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es; & nos quidem juste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et dicebat ad IESUM: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi IESUS: Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso. Quam multæ, quam grandes virtutes heroicæ paucis hisce verbis narrantur ab Evangelista? verum nolim eas hic deducere; patebunt eæ clarius in subiecta Novendiali devotione, in qua ex solis sanctis Patribus gravissimisque Scriptoribus aliis, quin ego ipse quidpiam addiderim, boni Latronis virtutes suo in splendore collocabuntur.

Nunc denique ad ipsam mortem Latronis pervenimus, de qua tamen id unum referre licet, quod mortuus sit, postquam ipsius crura fuere fracta: Judæi ergo, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbatho (erat enim magnus dies illa Sabbathi) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura & tol-

§. 2. *De sancti boni Latronis morte in cruce.* 19

Et tollerentur. Venerunt ergo milites, Et primi quidem fregerunt crura, Et alterius, qui crucifixus est cum eo. Ad IESUM autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit, Et continuo exiit sanguis, Et aqua. Joann. 19. Cæterum bonum Latronem non statim in ipsa crurium fractione, sed primum aliquo post eam tempore spiritum emisisse, postquam nempe latus Christi vulneratum vidit, asserit S. Augustinus c. 10. de origine animæ: Non incredibiliter, ait, dicitur Latronem (vivum utique, neque enim mortui baptizantur) aqua illa, quæ de vulnere lateris Christi emicuit, tanquam sacratissimo baptismo fuisse perfusum. Augustino consentit S. Chrysostomus in oratione habita ab reditu suo Constantinopolim tom. 5. ubi hæc habet: Philippus baptizavit in via, Paulus in vinculis, Christus in cruce Latronem ex vulnere. Huic sententiæ videtur etiam subscribere doctissimus Mansi in sua Bibliotheca moralis tract. 65. disc. 9. Verum licet concedam, bonum Latronem viventem adhuc latus

Christi vulneratum vidisse, ejusque aqua & sanguine perfusum fuisse, perfusionem tamen hanc verum aquæ baptismum fuisse dici haud potest; ut bene advertit Salmeron: *neque enim illa aqua erat baptismalis, nec ulla verborum forma adfuit, nec interrogatio, si vellet baptizari.* Inter quos & quam intensos, & quam continuos virtutum actus & affectus bonus Latro mortuus fuerit, quibus ipsis maxima sibi merita collegit, facilius est cogitatione assequi, quam verbis exprimere. Qui de his plura verisimillima volet legere, adeat Patrem Binet in suo unctiōe plenissimo libello *la Conversione de buon Ladrone c. 11. italice reddito ex lingua gallica Romæ 1638.* Nunc adhuc dicendum quid esset de actis post mortem Latronis. Verum id unicum constat, corpus illius unacum sua cruce juxta legem, quæ crucifixos spectabat, in ipso monte Calvariæ die Veneris sancto sub vesperam terræ infossus fuisse, ubi per tres dies latuit, anima statim a morte in limbum, quo Christus jam prius abierat, properante, ut brevi dicemus.

§. 3.

De sancti boni Latronis gloria in cælo.

Magnam fane hanc esse constat vel ex
folis verbis Christi, quando Latroni
dixit: *Hodie mecum eris in paradiso.* Ergo
Latro, qui sceleribus a primis unguiculis
collo tenus immerfus erat, & vix unius aut
alterius horæ pœnitentiam egit, jam satis-
fecerit pro enormibus suis flagitiis? Ergo
Latro hodie adhuc fruatur visione & gloria
beatifica, & quidem in gradu respondente
satisfactionibus suis, quæ plane ingentes
fuisse debuerunt, cum non modo reatum
culpæ, sed & pœnæ omnis, etiam tempora-
lis in purgatorio alias subeundæ extinxerint.
Ita fane est. At dicet forsan quisquam,
Christum dixisse: *Hodie: non autem: statim
post mortem tuam*, proin credi posse, quod
Latro hic post mortem suam prius in pur-
gatorium, primumque in paradisum sub oc-
casum solis devenerit, ut adeo satisfactio-
nes ipsius in hac vita non fuerint adeo ma-

gnæ, proin nec meritum, & gloria in cœlo, præsertim cum intensio pœnarum in purgatorio etiam intra breve tempus potuerit esse summa. Ecce ! quam nihil dissimulem. Addo, aliquos forsan opponere, Latroni a Christo in cruce pendente plenariam peccatorum indulgentiam ex superfluis antiquorum Patrum, vel propriis suis, id est, Salvatoris satisfactionibus concessam esse, vel etiam sine satisfactionum harum applicatione gratuitam, puramque pœnarum condonationem illi factam fuisse. Verum unanimis sententia est Theologorum & Patrum, ut Raynaudus habet, Latronem bonum nec per momentum purgatorium subiisse. Unus sit præ omnibus aliis. S. Chrysologus *Sermone 60. Latro, ait, in ipso momento mortis paradisum invasit.* Reliqua quoque objecta parum probabiliter afferuntur. Certe, ut idem Raynaudus notat, Christus indulgentiarum dispensationem juxta sensum Ecclesiæ suis Vicariis reservavit; condonationis autem puræ & gratuitæ nullum exemplum

plum uspiam habetur, ut adeo ista in bono Latrone nullum locum inveniant, proin factis quoque certum sit, bonum Latronem suis ipsummet satisfactionibus & purgatorios ignes plene evasisse, & proportionatam his ipsis, cum in hac terra satisfactiones sint simul meritoria, in cœlis gloriam promeritum fuisse.

Sed an re ipsa eadem adhuc die, qua mortuus est Lâtro, ad cœlos quoque, illum æternorum gaudiorum locum ascendit? Respondeo cum omnibus Patribus, & Theologis negative; neque enim ante Christum quispiam mortalium in cœlos penetravit. Certum autem est, Christum post quadraginta primum a morte sua dies in cœlos ascendisse. Itaque quando Christus Latroni promisit hodie adhuc paradisum, promisit solum beatificam visionem, quæ etiam sine illo cœlorum habitaculo esse potest. Et hac ipsa fruita est boni Latronis anima, peracta jam in cruce redemptione, sicut & reliqui Patres in limbo, ad quem Christus

post mortem suam descendit, quique ob hanc ipsam causam, quod illius incolæ ibi Deum beatifice viderint, quamprimum mors Christi secuta est, merito paradisus vocatus est, uti latius omnia hæc explicant cum Patribus Theologi. Atque hæc dixisse sufficiat, ut intelligatur quanta sit boni Latronis gloria in cœlo, & ex quibus concludere possumus cum sancto Bernardino Senensi, bonum Latronem esse *inter sublimes Dei Principes collocandum, esseque de majoribus ac eminentioribus Sanctis paradisi*. Quod si sanctus bonus Latro etiam Martyr fuerit, uti plures Patres cum non paucis aliis Scriptoribus volunt, eo quod post confessionem divinitatis Christi in odium illius, Judæi mortem Latronis accelerarint, & crudelius illi crura frangerint, unde & S. Eusebius Episcopus Gallicanus *in bom. de Latr. bon.* ait: *Etsi pœna cœperit in Latrone, novo genere consummatur in Martyre, fruetur insuper addita gloria, & aureola Martyris, & quidem primi, imo Regis Martyrum, quam tamen illi prærogativam nolum*

§. 3. *De sancti boni Latronis gloria in cælo.* 25
lim pertinaciter asserere, cum sciam festum
sancti boni Latronis, concedente Ecclesia,
solum celebrari sub titulo Confessoris, non
autem Martyris, uti Benedictus XIV. sum-
mus Pontifex in suo opere *de beatificatione*
& canonizatione habet, quamvis & dici
possit, titulum Confessoris non excludere
titulum Martyris.

Sed quid dicemus jam de corpore sancti
boni Latronis? An & illud cum Christo uti
multorum aliorum, non tantum resurrexit,
sed etiam cœlos ascendit, sicque æterna
gloria fruitur? Theophilus Raynaudus id
tuetur ex eo potissimum capite, quod cum
alii Sancti cum Christo, teste S. Matthæo
c. 27. *multa corpora Sanctorum, qui dormierant,*
surrexerunt, & proin etiam ad cœlos (quid
enim facerent in terris?) ascenderint, de-
cuerit fane, ut Christus focium suæ passio-
nis simili gratia donaret, præsertim cum
etiam ad gloriam & triumphum Christi fa-
ceret, quod Latronem speratam ab orco vi-
ctimam, cum anima & corpore eidem abla-

tam tanquam opimum spolium, & luculentum victoriæ in cruce reportatæ trophæum cœlis jubilantibus & intulerit, & magnifice ostentarit, atque sic, verba sunt citati Raynaudi c. 13. *Sic Latro totus cum toto Christo esse dicitur, non dimidiis duntaxat. Et Christi promissio quamvis effectum sortita sit quoad animam, tamen quod quoque ad corpus potest pertingere, quid est quod vetet existimare, Christi beneficentiam illuc usque pertinuisse? Eccui vero congruentius ea immortalis vitæ prompta repensio facienda fuisse videri poterit, quam illi, qui adeo impigre vocanti adhæsit, eumque omnibus blasphemantibus strenue æque, ac pie celebravit. Accedit, quod nusquam ullæ sancti Latronis exuviæ produntur, cum tamen verisimile non videatur passurum Christum, ut tantus thesaurus infossus terræ perpetuo jaceret, si vere exstaret in terris. Verum nequeo hic dissimulare, quæ Raynaudo illiusque sectatoribus de corpore boni Latronis in cœlos jam recepto opponi possunt. Lego nimirum in devotissimo authore libri italici, cui titulus: *l'Avvocato di Gesu Christo sul Calvario Cremonæ 1728.* editi,*

§. 3. *De sancti boni Latronis gloria in cælo.* 27
editi, & Reverendissimo Cremonensi Episcopo dedicati, non modo hunc ipsum authorem, sed multos alios in illius patria habere authenticas particulas ex ossibus sancti Latronis. Addit, similes videri Bononiæ, & alibi, præsertim autem Neapoli in Ecclesia S. Georgii, quæ pertinet ad Patres, qui vulgo pii Operarii dicuntur. Ego ipse, qui hæc scribo, vidi Landspergæ ejusmodi particulam cum sua authentica apud Dominum quemdam sancto Latroni devotum.

Contra eundem Raynaudum est, quod multi Authores allegati a Cornelio a Lapide in Matth. c. 27. v. 57. teneant, Sanctos a morte Christi resuscitados denuo sua corpora, quæ quasi vestes pro die resurrectionis Christi nuptiales erant, deposuisse, & mortuos esse, resurrecturos iterum in die judicii ad vitam æternam. Inter hos Authores sunt S. Augustinus in *epistola 99. ad Evodium*, item Theodoretus, & S. Eutymius cum Doctore Angelico in *p. 3. q. 53. art. 3.* ex recentioribus Barradius, Franciscus Luca, aliique.

Testatur

Testatur quoque S. Brigida l. 6. c. 94. & l. 7. c. 6. sibi aliquando a beatissima Virgine dicta fuisse hæc verba: *Scias, quod nullum corpus humanum est in cælo, nisi corpus gloriosum Filii mei, & corpus meum.* Huic sententiæ etiam adstipulatur in suo doctissimo italico opere sæpius citato Joannes Maragnoni Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Anagnaniensis libro 1. c. 17. Et vero inter ea corpora, quæ juxta Raynaudum ejusque Præcessores, etiam Patres, nominatim Origenem, Hieronymum, Bedam, Anselmum, Clementem Alexandrinum, Eusebium Cæsariensem, aliosque surrexerunt, & postea cum Christo in cælos ascenderunt, haud dubie fuissent corpora Sanctorum, qui Christum vel parentela, vel alio modo propius attigerunt, v. g. S. Joannis Baptistæ, Annæ Matris Deiparæ, similibusque. At enim de horum ipsorum Sanctorum corporibus non paucæ exhibentur in orbe reliquiæ, imo non modo horum, sed multorum aliorum, quæ in veteri Testamento præclarissimæ figuræ Christi erant, v. g.

v. g. S. Abrahami, S. Isaac &c. uti ista prolixius legere est in citato jam eruditissimo Maragnonio, qui per triginta omnino annos recognitioni Reliquiarum Romæ interfuit. Cæterum quod in particulari reliquias ossium S. Dismæ attinet, quæque ab aliquibus exhibentur, si fors aliquis pertinaciter inhæreat sententiæ, multos Sanctorum cum suis corporibus, & inter hos Latronem bonum quoque cum suo ascendisse cælos, & Christum triumphantem eo comitatum fuisse, debebit is dicere, ea ossa Dismæ vel Dimæ nuncupati esse corporis alterius Sancti, idque pro more jam recepto, utpote incognitum, & ex cæmeteriis v. g. innumerorum Martyrum, qui sub terra Romæ latent, extractum, baptizatum dein, ut vulgo dicitur, & nomen Dismæ vel Dimæ adeptum fuisse. Et vero de particula, quam Landspergæ vidi, in authentica dicitur, eam esse S. Dismæ NB. *Martyris*, ut proin non dubitem, hanc saltem esse ex ossibus baptizati alicujus Martyris, præsertim cum non addantur

hæc

hæc verba: *boni Latronis*, quæ tamen adduntur in particulis crucis hujus Sancti, quas saltem ego vidi. Accedit, quod Ecclesia verum seu non baptizatum S. Dismam colat sub titulo Confessoris, non Martyris. His jam disputatis, liberum erit cuivis circa gloriam etiam corporis boni Latronis sentire, prout voluerit. Ad calcem hujus paragraphi id unicum addere liceat, Reliquias hæc & similes, licet dubium sit an vere tales sint, pie coli posse, eo quod cultus non tam cadat super reliquias, quam supra ipsum sanctum Dei amicum, ut adeo nullus hac in parte quoad substantiam committatur error, ut bene advertunt Theologi, atque illi Authores, qui proluxe scripsere de reliquiis. Et vero quis improbare, imo quis probare non poterit, quod exempli causa duo capita sancti Joannis Baptistæ in Ecclesia colantur, unum Romæ, alterum in urbe Amiens in Gallia, item duo corpora S. Marci Evangelistæ, unum Venetiis, alterum in Augusta divite prope Constantiam, & sic de pluribus

§. 3. *De sancti boni Latronis gloria in cælo.* 31
ribus aliis, licet certum sit, unicum duntaxat caput esse verum caput S. Joannis Baptistæ, unicumque duntaxat corpus S. Marci. Porro si nec unica particula ossium sancti boni Latronis, licet illius corpus in terra fors exiſtat, in orbe exhiberi posset, nil illud gloriæ magni hujus Sancti officeret. Profecto corpora tot aliorum Sanctorum existunt in orbe, quorum uti sepulchra ignorantur, ita nec reliquiæ ullibi habentur, & tamen nihilominus ut magni Sancti a tota Ecclesia coluntur.

§. 4.

De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.

Cultum sancti boni Latronis in Ecclesia tum occidentali tum orientali vigere asserit eruditissimus Pontifex summus Benedictus XIV. in præstantissimo suo opere *de beatificatione, & canonizatione*. Et vero, ait doctissimus Maragnoni, *nescio sane, an Ecclesia habeat Sanctum, cui certius debeatur cultus & veneratio, cum solus hic Latro bonus fuerit vivæ vocis*

*cis oraculo ab ipso Christo JESU summo Eccle-
siae Pontifice canonizatus, bulla canonizationis
in ipsum Evangelium relata: Hodie mecum eris in
paradiso. Unde nec mirum, quod in de-
monstranda boni Latronis sanctitate, & glo-
ria tantopere laboraverint & ingenia, & ca-
lami sanctorum Patrum, nominatim Cy-
priani Martyris, Athanasii, Chrysostomi,
Basilii, Gregorii Nissenii, Joannis Damasce-
ni, Hieronymi, Ambrosii, Augustini, Bedæ,
Laurentii Justiniani, Bernardini Senensis:
ex quibus ipsis quidem satis liquet, quanto
in cultu jam a primis Ecclesiae sæculis San-
ctus hic noster habitus fuerit. Sed & sæ-
cula posteriora non minus defudarunt in
bono hoc Latrone colendo, & scriptis suis
celebrando. Ex innumeris fere Authoribus,
a Maragnonio relatis, qui de sancto Latro-
ne scripsere, aliquorum duntaxat hic men-
tionem facere juvat. Primus est ipse Ma-
ragnonius, qui de bono Latrone tam præ-
clare, & tam pie scripsit, ut vix putem il-
lius librum absque lachrymis, & quin lector
ad*

§. 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 33
ad ingentem Sancti hujus æstimationem, &
amorem excitetur, legi posse. Secundus
est P. Stephanus Binet, Societatis nostræ
Provinciae Franciæ Præpositus Provincialis,
qui, dum in laudes boni Latronis solidissime
excurrit, ipsemet totus amore Sancti con-
flagrare videtur. Adeo abundat tenerrimis
erga eundem affectibus, qui non ex alio
corde quam devotissimi amoris plenissimo
proficisci possunt. Tertio loco est in omni
eruditione versatissimus Theophilus Ray-
naudus Societatis nostræ, qui *tomo 9. in Me-
tamorphosi Latronis in Apostolum* conscripta a
se Lugduni, cum ibidem pestis grassaretur,
exhausit unus satis grandi volumine fere
omnia, quæcunque de bono nostro Latrone
aut quæri, aut dici possunt.

A Scriptoribus bono Latroni devotis per-
gamus ad ulteriorem illius cultum in Eccle-
sia. Ut nil dicam fieri boni Latronis me-
moriæ tum in Martyrologio Romano, tum
in variis græcis, aliisque præsertim Ussuardi,
& in manuscripto antiquo Floriacensi, ut
C habet

habet Bollandus, Festum sancti boni Latronis non tantum in aliquibus Belgii, & Galliae urbibus, sed etiam ab integris regnis & ordinibus religiosi cum officio canonico, & missa celebratur. Certe officium proprium & propria missa de hoc Sancto concessa sunt non tantum omnibus Catholicis regni Sueciae, sed & toti regno Poloniae, ubi festum boni Latronis, uti ego ipse in Directorio Patrum nostrorum, qui ex Polonia per Germaniam transiere, meis oculis legi, Dominica infra octavam ascensionis Domini sub ritu duplici colitur. Porro, ut Benedictus XIV. testis irrefragabilis l. 4. p. 2. c. 12. n. 10. in opere suo *de canonizatione Sanctorum* habet, *etiam in religione Patrum beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captivorum ex concessione Sixti V. in honorem boni Latronis recitatur officium proprium.* Congregatio item Patrum, qui pii operarii vocantur, & ipsa sanctum bonum Latronem peculiarem sibi Patronum & Advocatum elegit; experti enim fuerunt Presbyteri dictæ Congregationis multas peccatorum conversiones ejus interces-

§.4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 35
intercessione factas fuisse in sacris Missionibus, quocirca supplicaverunt sacræ Rituum Congregationi, ut officium jam concessum Religioni de Mercede extenderetur ad suam Congregationem. Quam quidem extensionem etiam indulgit eadem Congregatio die 23. Septembris 1724. Ita summus Pontifex Benedictus XIV.

Sed necdum finis est cultus amabilissimi Sancti. Plura illi erecta visuntur & sacella & altaria variis in regnis, inter quæ celebre est altare & sacellum a Reverendis Patribus piis operariis erectum Neapoli in templo S. Georgii, ubi festum boni Latronis splendidissime celebratur 24ta mensis Aprilis. Cremonæ quoque apud Reverendos Patres Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii cernere est sumptuosissimum altare cum artificiosissima statua boni Latronis, quæ modo Augustæ a celeberrimis Klauberis fratribus æri incisa est. Ibidem viget Confraternitas cultui sancti Latronis unice intenta, uti testatur Maragnonius sæpius citatus libro 1. c. 19.

Omittere hic non possum etiam Interamni, seu vulgo Terni florere ingentem devotionem erga hunc Sanctum in templo Societatis JESU, ubi coram imagine Sancti & exposita particula satis magna sanctæ Crucis, in qua bonus Latro exspiravit, & cujus etiam mihi portio aliqua unius e nostris interamnensibus insigni beneficio ante aliquos annos obvenit, ubi, inquam, quot annis in honorem dicti Sancti Triduum exigitur præfente exposito sanctissimo Sacramento inter varias de eodem Sancto sacras meditationes cum ingenti hominum accursu, parique fructu. Dum ista scribo de nostris Interamnensibus, addere liceat, me alios e Societate nostra eosque non paucos nosse, qui quotidiano cultu bonum Latronem venerantur. Novi quoque ex aliis ordinibus religiosi, qui Sancto huic insigniter devoti sunt, sed & viros sæculares, atque inter hos & sanguine, & dignitate conspicuos.

Tacere hic Germaniam nostram nefas esset. Scio hunc optimum Latronem a variis

§. 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 37
riis etiam in Bavaria, Suevia, Franconia,
Austria coli, erectis ibidem altaribus, spar-
sis quoque variis libellis, & imaginibus,
quales etiam præter Klauberos artifex ma-
nus Gözii & Verhelstii Augustanorum fane
elegantes elaboravit.

Inter Clientes boni Latronis liceat hic
numerare venerabilem matrem Crescen-
tiam anno 1744. in fama sanctitatis Kauff-
buræ mortuam, & cujus modo sepulchrum
ab innumeris visitur, frequentibus etiam
beneficiis celebratum. De hujus venera-
bilis Matris erga Sanctum nostrum cultu,
quem fama prius acceperam, cum per lite-
ras quærerem ex illius olim conscientie ar-
bitro, responsum accepi in hæc verba: *Quam
certissimum est, matrem Crescentiam sancto Dismæ
fuisse quam addictissimam. Primo, suis Novitiis
identidem tenerrimum erga Sanctum hunc amorem
inculcabat. Secundo curavit, ut nomen sancti
Dismæ in baptismo aliquibus imponeretur. Tertio
iussit, ut ego morienti præirem, ac edicerem nomina
omnium suorum sanctorum Patronorum, inter quos*

*& sanctus Dismas fuerat. Quarto Domino cui-
dam Parocho suavit, ut Sanctum hunc eligeret in
Patronum, ne deinceps illi pecuniæ cleperentur, id
quod factum fuerat sæpius. Paruit Parochus mo-
nenti. Ab eo tempore nec obolum desideravit. Idem
fere aliis duobus post invocationem sancti boni La-
tronis contigit. Quinto libellum de Sancto hoc
imprimi curavit. Ita ille. Porro libellus hic
non est alius, quam idem ipse, qui jam an-
no 1671. Monachii a Religioso quodam Or-
dinis S. Birgittæ est editus, & jam secunda
vice prodiit typis viduæ Labhartianæ Au-
gustæ sub titulo : *Weggefahrt für die lange
Ewigkeit*, recusum quoque sæpius Viennæ in
Austria tum in lingua germanica, tum la-
tina.*

Clientibus S. Dismæ addi merito potest
sanctus Ado, celebris ille Martyrologii edi-
tor, & Episcopus Viennæ in Gallia, qui pe-
culiariter addictus fuit tribus sanctis poeni-
tentibus, Magdalenæ, Petro apostolo, bono
Latroni, illisque, uti testatur noster P. Bon-
nefons *tomulo quarto vit. Sanct.* & P. Croiset

§.4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 39
tomo 12. in *Exercitiis pietatis ad diem 16. Dec.*
facellum ædificavit, in quo Deus grandia
& multa patrat miracula.

Verum satis est, quod bonus Latro ab
ipso Christo JESU specialiter cultus & ho-
noratus fuerit. Ut nil dicam, quod ipsum
tanquam socium sui triumphi in cruce re-
portatæ elegerit, & ad latus suum mori vo-
luerit, adhæc variis miraculis, præsertim
conversione peccatorum, uti supra ex Pa-
tribus, piis operariis dictis, intelleximus,
gloriosum faciat, illum quoque sibi ipsi ali-
quando substituit, ut loco sui ingens mira-
culum in sancto Porphyrio Episcopo Gazæ
patraret. Referam hoc ex vita Sancti hu-
jus conscripta a Marco Diacono illius fami-
liari, quæque exstat apud Bollandistas ad
diem vigesimam sextam Februarii. Verba
Marci prodigium narrantis ita habent: *Cum
spatio duodecim dierum venissem in emporium Asca-
lonis, & illuc jumenta conduxissem, ascendi in san-
ctam civitatem Hierosolymas. Cum me autem ibi
adspexisset vir beatissimus Porphyrius, me amplexus*

est cum gaudio & lachrymis; ego vero ipsum non cognoscebam; habebat enim corpus valde honestum, & faciem rubicundam, (superius narraverat, Porphyrium præ gravi infirmitate vix reptare potuisse) volvebam autem meos oculos ipsum frequenter intuens. Ipse vero cum animadvertisset, & subrisisset, placide dixit: Ne mireris, frater Marce, me videns sanum & robustum. Sed disce causam sanitatis, & tunc admirere Christi benignitatem ineffabilem, & quemadmodum, quæ sunt plane desperata apud homines, facile possint apud ipsum corrigi. Ego vero rogavi ipsum, ut mihi diceret causam sanitatis, & quemadmodum talem morbum propulsaverit. Ille autem mihi respondit: Quadraginta abhinc diebus cum essem in vigilia sanctæ Dominicæ, me invasit dolor, quem cum ferre non possem, ivi, & recubui prope Calvariam, & cum præ magno dolore essem velut in ecstasi, video Servatorem clavis affixum in cruce, & unum ex latronibus cum ipso pendentem in alia cruce, & incipio clamare, & dicere vocem Latronis: Memento mei Domine, quando veneris in regnum tuum. Respondens autem

Ser-

§. 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 41

Servator, dixit Latroni pendenti: Descende de cruce, & serva illum, qui recumbit, quomodo tu quoque fuisti servatus. Latro vero descendens de cruce me complexus fuit, & deosculatus, & porrecta dextera me fecit surgere, dicens: Veni ad Servatorem. Et statim surrexi, & cucurri ad eum, & video ipsum descendisse de cruce, & mihi dicere: Accipe hoc lignum, & serva. Cumque accepissem, & portassem hoc pretiosum lignum, statim ad me redii ab ecstasi. Et ab ea hora nullus mihi dolor fuit amplius, neque apparuit locus morbi. Hucusque historia sane solatio plena pro omnibus iis, qui etiam in suis corporalibus necessitatibus ad bonum Latronem volunt confugere, utpote qui a Christo ipso medicus ægrotanti est assignatus; id quod de alio Sancto vix ullibi legetur.

Restat jam, ut de cultu agamus sanctæ crucis, in qua bonus Latro exspiravit. Inventa est hæc a S. Helena Imperatrice cum cruce Christi, & mali latronis, ut omnibus notum est. Eam postmodum, uti & crucem mali latronis cum aliis memorabilibus mo-

numentis e terra sancta allatis Constantinus filius S. Helenæ in foro publico sub columna porphyretica recondi jussit. Post aliquod tempus crux boni Latronis ad insulam Cyprum, probabilius postquam columna illa porphyretica corruit, sub regimine Alexii Commeni, in monasterium quoddam prope urbem Nicosiam in monte situm delata est. Certe hanc se hic vidisse testatur Felix Fabri Ulmenſis cum plurimis aliis in suo itinerario, qui & addit, ut Gretſcherus habet *tomo 1. de sancta cruce l. 1. c. 99.* communem esse persuasionem eam in sublimi pendere sine ullo retinaculo; non enim a curiosis quidem animadverti posse, a quonam crux illa retineatur in alto. Jam vero utrum hæc crux in insula Cypro adhuc exſtet, postquam in Turcarum manus pervenit, an vero in tempore adhuc horum manibus erepta sit, nullibi certi quidpiam invenire potui. Id duntaxat referre licet, Romæ in templo dicto ad S. Crucem Hierosolymis publicæ venerationi exponi trabem transversam

versam crucis boni Latronis crystallo inclusam, quæ ipsa quomodo eo pervenerit, nullo authentico monumento deprehendere mihi licuit. Quæret autem hic aliquis, quæ ratione crux boni Latronis, ut cultui exponi potuerit, discreta fuerit a cruce mali latronis. Hic quoque solidi quidpiam, quod respondeam, non habeo. Interim placet multorum verisimillima opinio, probabilius miri quidpiam eam per crucem actum fuisse, haud aliter quam per crucem Christi, adeoque agnitam sic crucem esse boni Latronis. Certe sine ejusmodi miro eventu, vel saltem revelatione aliqua authentica publico cultui exponi non potuisset. Cæterum si verum sit, quod antiqui insulæ Cypri incolæ asseruere, crucem boni Latronis missam ad se fuisse jam a sancta Helena, dicendum est, non integram crucem a Constantino filio Helenæ sub dicta columna reconditam fuisse. Et forsan hæc ipsa recondita crucis portio fuit illa trabs transversa, quæ modo Romæ colitur. Atque hic tandem

dem finis de cultu boni Latronis in Ecclesia.
Ut porro nihil desiderare possint Clientes
hujus Sancti, qui curiosius omnia hunc San-
ctum concernentia scire volunt, addam pro
coronide Officium & Missam de hoc Sancto
concessa Poloniæ & Sueciæ regnis. Sub-
jungam denique Inscriptionem sepulchra-
lem tumulo boni Latronis, quam inveni in
præstantissimo opere conscripto de hoc San-
cto a P. Theophilo Raynaudo Societatis no-
stræ, utpote quæ & ipsa, uti ingeniosissima
est, ita non modicam laudem Sancti hujus
continet, insuperque servire poterit concio-
natoribus, qui de bono Latrone aut volent,
aut debebunt ad populum
verba dicere.

OFFICIUM PROPRIUM
SANCTI BONI LATRONIS,
PATRONI
REGNI POLONIÆ, ET SUECIÆ.

Dominica
infra Octavam Ascensionis Domini.

DUPLEX.

Ad Vesperas.

Antiph. Latro Christum crucifixum. cum
reliquis de Laudibus. Psal. Dixit Dominus.
cum reliquis de Dominica; & loco ultimi
Psal. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Isa. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat: neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat.

HYM.

HYMNUS.

JESU corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium,
Da supplicanti coetui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi,
Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.
Ut sis perenne mentibus
Paschale JESU gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

§ 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 47

✠. Amavit eum Dominus, & ornavit eum,
alleluja.

✠. Stolum gloriæ induit eum, alleluja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ait Latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus: hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja, alleluja.

ORATIO.

Omnipotens, & misericors Deus, qui iustificas impios, te supplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam provoces, & illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Christum Regem crucifixum, qui Latroni in cruce paradisum donat: Venite, adoremus, alleluja.

Psalm. Venite, exultemus.

HYM.

HYMNUS. JESU corona celsior, ut
supra.

In primo Nocturno, Antiph.

Beatus iste Sanctus, qui confisus est in
Domino, & exauditus est de monte sancto
ejus, alleluja.

Psal. Beatus vir, qui non abiit. Quare
fremuerunt gentes. Domine, quid multi-
plicati sunt.

℣. Amavit eum Dominus, & ornavit eum,
alleluja.

℞. Stolum gloriæ induit eum, alleluja.

Lectiones dicuntur de Scriptura occur-
rente.

℞. I. Posui adjutorium super potentem:
* Manus enim mea auxiliabitur ei, & bra-
chium meum confortabit eum, alleluja. ℣.
Nihil proficiet inimicus in eo, & filius ini-
quitalis non nocebit ei. Manus enim.

℞. II. Iste cognovit justitiam, & vidit
mirabilia, & exoravit Altissimum: Ipse in-
terce-

tercedat pro peccatis omnium populorum,
alleluja.

✠. Iste inventus est in numero Sancto-
rum. Ipse intercedat.

R. III. Amavit eum Dominus, & orna-
vit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad
portas paradisi coronavit eum, alleluja. ✠.
Induit eum Dominus loricam fidei, & or-
navit eum. Et ad portas paradisi. Gloria
Patri. Et ad portas.

In II. Nocturno, Antiphona.

Innocentem exaudivit Dominus Sanctum
suum; Dominus exaudivit eum, & consti-
tuit eum in pace, alleluja.

Psal. Cum invocarem. Verba mea au-
ribus. Domine Dominus noster. ✠. In-
duit eum Dominus loricam fidei, & ornavit
eum, alleluja. R. Et ad portas paradisi co-
ronavit eum, alleluja.

Sermo S. Joannis Chrysoftomi

Homil. 2. de cruce, & Latrone tom. 3. Lectio IV.

Scio & ante me dixisse de Latrone, sed habet diversas intelligentias Dei sermo. Iste Latro de Christo mercatur salutem: hic latro furatur cœleste imperium. Vim facit majestati, non virtute propria, sed fide vincens. Ipsius Domini vox est: Regnum cœlorum vim patitur, & violenti diripiunt illud. In cruce duo latrones, imago Judæorum, & Gentilium. Latro qui pœnitet, imaginem obtinet populi ex Gentibus congregati, qui prius in errore ambulaverat, & post hoc veritatem agnovit. Imaginem vero latro ille obtinet Judæorum, qui usque in finem perseverat latro. Et usque ad tempus quidem crucis in viam malignitatis ierunt: crux autem divisit utrumque.

℞. Velum templi scissum est. Et omnis terra tremuit: Latro clamabat de cruce, dicens: Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja. ʒ. Petrae

§.4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 5
træ scissæ sunt, & monumenta aperta sunt,
& multa corpora Sanctorum, qui dormie-
runt, surrexerunt. Et omnis.

Lectio V.

Viam namque cæcitatis, & perditionis,
qui non credit, ingressus est: viam au-
tem salutis, qui credidit, adeptus est. In
cruce didicit Latro differentiam viarum,
quoniam novit Dominus viam justorum:
via autem impiorum peribit. Et vide Dei
justum iudicium, ut dicas & tu cum pro-
pheta: Justus es Domine, & rectum iudi-
cium tuum. Propter unum peccatum da-
mnatur Adam, & propter unam fidei vocem
Latro salvatur. Unum peccatum ejecit il-
lum: & una iustitia introduxit istum: & La-
tro habitator factus est paradisi. O admi-
randa rerum materies! Nec Abrahamæ data
est per vocem repromissio paradisi. Hære-
ditatur quidem per fidem: repromissionem
autem paradisi nemo ante Latronem ac-
cepit.

R. Nemo repromissionem paradisi ante Latronem accepit, cui Dominus in cruce dixit: Hodie mecum eris in paradiso, alleluja, alleluja. **V.** Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Hodie mecum eris in paradiso.

Lectio VI.

Iste ergo vidit Salvatorem, non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de coelis, non per angelos disponentem; sed in poena sociatum Latroni: videt in tormentis, & tamquam in gloria adorat: videt in cruce, & rogat quasi in coelis sedentem: videt condemnatum, & regem invocatur, dicens: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Crucifixum vides, & fidem praedicas? in ligno pendere cernis, & coelorum regna meditaris? O admiranda Latronis conversio!

R. O admiranda Latronis conversio! crucifixum videt, & regem praedicat, alleluja.

V. In

§.4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 53

✠. In ligno pendere cernit, & cœlorum regna meditatur. Crucifixum. Gloria. Crucifixum.

In tertio Nocturno, Antiph.

Domine, iste Sanctus habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo, requiescet in monte sancto tuo, alleluja. *Psal.* Domine, quis habitabit. Domine in virtute tua. Domini est terra. ✠. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluja. R. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. cap. 23.

In illo tempore : Unus de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat Dominum, dicens : Si tu es Christus, saluum fac te metipsum, & nos. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosii Episc.

serm. 49. de S. Latrone.

Quoniam hodie Evangelii Lectio de Latrone fecit mentionem, videamus quis

ille Latro sit, qui in cruce Domino consti-
tuto, non solum peccatorum suorum veniam
consequitur, sed etiam paradisi amœnitate
donatur: ut qui propter scelera damnatus
fuerat ad pœnam, propter fidem transfer-
retur ad gloriam: fueritque illi crux, quam
pertulit, non tam supplicii damnatio, quam
salutis occasio. In cruce enim positus, in
Christum Dominum credidit crucifixum.
Et ideo, qui consortio passionis utitur, con-
sortio paradisi condonatur. Beatus enim
Latro, dum supplicium patitur, regnum cœ-
leste consequitur. Ecce reus dicitur, sicut
cui damnari illud tempus expetivit. Non
enim perveniret ad gloriam, si non contra-
ditus esset ad pœnam. Videamus, inquam,
cur tantorum criminum reus tam cito a
Salvatore paradisum promeretur, cum alii
multorum temporum lacrymis frequenti-
busque jejuniis, vix delictorum suorum ve-
niam consequantur.

℞. Iste est beatus Latro, qui in cruce
positus, Christum Dominum nostrum cre-
didit

§. 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* §
didit crucifixum: Et dum supplicium pati-
tur, regnum cœleste consequitur, alleluja.
v. Quem Judas Iscariotes in hortulo para-
disi distraxerat, iste in patibulo confitetur.
Et dum.

Lectio VIII.

Magna, fratres, & multiplex causa est.
Primum, quod iste Latro devotione
fidei tam repente mutatus est, ut præsen-
tem poenam despiceret, ac de futura veniam
precaretur: & magis crederet utile sibi esse,
de æterno judicio petere, quam de tempo-
rali supplicio postulare. Reminiscens enim
scelerum suorum, & poenitudinem gerens
plus incipit dolere quod sperat, quam sen-
tire quod patitur. Potuit enim, nisi de fu-
turis amplius cogitasset, qui in Christum
semel crediderat, de præsentī magis suppli-
cio deprecari. Deinde illud ad gratiam
ejus majoris est meriti, quod in Christum
in cruce positum credidit, & passio, quæ
aliis scandalum fuit, illi ad fidem profuit.
Crucis enim passio multis scandalum fuit,

sicut dicit Apostolus : Nos autem prædicamus Christum crucifixum, Judæis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam. Recte ergo meretur paradisum, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem : dicit enim idem Apostolus : Ipsis autem vocatis Judæis atque Græcis, Christum Dei virtutem, & Dei sapientiam.

R. Iste est, qui crucem Christi non putavit esse scandalum, sed virtutem ; ideoque paradisum meretur : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum, alleluja. *V.* Iste est, qui honorificat patientem, quem Judas prodidit osculantem. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio IX.

Recte plane & Dominus huic donat paradisum, quia quem Judas Iscariotes in hortulo paradisi distraxerat, hic in crucis patibulo confitetur. Mira res ! confitetur Latro, quem discipulus abrogavit. Mira, inquam, res : Latro honorificat patientem, quem

§. 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 57
quem Judas prodidit osculantem. Ab hoc
pacis blandimenta venduntur, ab illo crucis
vulnera prædicantur. Ait enim: Memento
mei Domine, cum veneris in regnum tuum.
Hæc est fidei plena devotio, ut cum de vul-
neribus Domini profluens sanguis cernitur,
tunc de potestate ejus venia postuletur.
Cum videtur ejus humilitas, tunc magis ti-
meatur ejus divinitas: cum morti addictus
putatur, tunc regis illi honorificentia defe-
ratur. Iste enim fidelis Latro non credidit
moriturum, quem annuntiat regnaturum:
non putat subdendum inferis, quem domi-
naturum confitetur in cœlo: non arbitra-
tur eum apud tartarum detineri, à quo se
etiam postulat liberari. Cernat licet ejus
hiantia vulnera, spectet ipsius sanguinem
profluentem: Deum tamen credit, quem
reum nescit: justum fatetur, quem non
meminit peccatorem. Te Deum lauda-
mus.

Ad Laudes, & per Horas, Antiph.

Latro Christum crucifixum videbat, & regem invocabat, dicens: Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum, alleluja. *Psal.* Dominus regnavit. Cum reliquis.

Antiph. Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, alleluja, alleluja. *Antiph.* Cum conturbata fuerit anima mea, Domine, misericordiæ memor eris, alleluja, alleluja. *Antiph.* Salvum me fecit Christus redemptor, quia dixit: Hodie mecum eris in paradiso, alleluja, alleluja, alleluja. *Antiph.* Ille qui talis venit ex culpa, ecce qualis a cruce recedit ex gratia, alleluja, alleluja, alleluja.

Capitulum. *Isai.* 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat: neque aggravata est auris ejus, ut non exaudiat.

HYMNUS.

JESU Redemptor omnium,
Corona confitentium,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus,
Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit.
Hujus celebrat annua
Devota plebs solemnia.
Hujus benignus annue
Confessionem nos sequi:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis,
Ut sis perenne mentibus
Paschale JESU gaudium;
A morte dira criminum
Vitæ renatos libera.
Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna secula, Amen.

✠. Vitam petiit a te, & tribuisti ei Domine, alleluja.

✠. Gloriam, & magnum decorem imposuisti super eum, alleluja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait Latro ad latronem: Nos quidem digna factis recipimus, hic autem quid fecit? Memento mei Domine, dum veneris in regnum tuum, alleluja, alleluja.

ORATIO.

Omnipotens, & misericors Deus, qui iustificas impios; te supplices exoramus, ut benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam provoces, & illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Qui tecum vivit.

Ad Tertiam, Antiphona.

Qui me confessus.

Capitul. Ecce non est abbreviata. ut supra.

✠. bre-

§. 4. *De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia.* 61

R. *breve.* Amavit eum Dominus, & ornavit eum, alleluja, alleluja. Amavit.

ψ. Stulam gloriæ induit eum, alleluja, alleluja.

Gloria Patri. Amavit eum.

ψ. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum, alleluja.

R. Et ad portas paradisi coronavit eum, alleluja.

Ad Sextam, Antiphona.

Cum conturbata fuerit.

Capitulum. Isai. 58.

Tunc invocabis, & Dominus exaudiet: clamabis, & dicet: Ecce adsum.

R. *breve.* Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum, alleluja, alleluja. Induit eum.

ψ. Et ad portas paradisi coronavit eum. Alleluja, alleluja. Gloria Patri. ψ. Hic accipiet benedictionem a Domino, alleluja. R. Et misericordiam a Deo salutari suo, alleluja.

Ad Nonam, Antiph.

Ille qui talis.

Capitulum. Isa. 58.

Tu autem Domine eruisti animam meam,
ut non periret: projecisti post tergum tuum
omnia peccata mea.

℞. *brev.* Hic accipiet benedictionem a
Domino. * Alleluja, alleluja. Hic accipiet.
✠. Et misericordiam a Deo salutari suo. Al-
leluja, alleluja. Gloria Patri. Hic accipiet.
℞. Vitam petiit a te, & tribuisti ei Domine,
alleluja. ℞. Gloriam, & magnum decorem
imposuisti super eum, alleluja.

In II. Vesperis sancti boni Latronis om-
nia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Impietas impii non nocebit ei, in qua-
cunque die conversus fuerit ab impietate
sua, alleluja, alleluja.

Hucusque Officium canonicum de sancto bono Latrone,
quod modo in variis diœcesibus Poloniæ non tantum
sub ritu duplicis, sed etiam duplicis majoris celebra-
tur, uti legi in Directorio recentissimo ad me e Po-
lonia allato, ut adeo credam in his diœcesibus le-
ctiones primi nocturni de Sancto hoc non jam de
Scriptura occurrente, sed etiam proprias haberi.

MISSA

MISSA
IN FESTO S. BONI LATRONIS.

Introitus. Gal. 6.

Nos autem gloriari oportet in cruce Domini nostri Jesu Christi: in quo est salus, vita, & resurrectio nostra: per quem salvati, & liberati sumus, alleluja, alleluja.

Psal. 66. Deus misereatur nostri, & benedicat nobis. Illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri. *℣.* Gloria Patri.

ORATIO.

Omnipotens, & misericors Deus, qui iustificas impios, te supplices exoramus, ut nos benigno intuitu, quo Unigenitus tuus beatum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam provoces, & illam, quam ei promisit, tribuas nobis gloriam sempiternam. Per eundem Dominum nostrum.

Lectio Isaiaë Prophetæ. Cap. 59.

Ecce non est abbreviata manus Domini, ut salvare nequeat, neque aggravata est

est auris ejus, ut non exaudiat: sed iniquitates vestræ diviserunt inter vos, & Deum vestrum: & peccata vestra absconderunt faciem ejus a vobis, ne exaudiret. Manus enim vestræ pollutæ sunt sanguine, & digiti iniquitate: labia vestra locuta sunt mendacium, & lingua vestra iniquitatem fatur. Non est, qui invocet justitiam, neque est, qui judicet vere: sed confidunt in nihilo, & loquuntur vanitates: conceperunt laborem, & pepererunt iniquitatem, alleluja, alleluja. *ψ.* Dicite in gentibus: quia Dominus regnavit a ligno, alleluja. *ψ.* Dulce lignum, dulces clavos, dulcia ferens pondera; quæ sola fuisti digna sustinere regem cœlorum, & dominum, alleluja.

Sequentia S. Evangelii secundum Lucam

Luc. 23.

In illo tempore: Unus de his qui pendebant, Latronibus, blasphemabat Jesum, dicens: Si tu es Christus, salvum fac te-metipsum, & nos. Respondens autem al-
ter

§.4. De sancti boni Latronis cultu in Ecclesia. 65

ter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es. Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. Et dicebat ad Jesum: Domine memento mei, cum veneris in regnum tuum. Et dixit illi Jesus: Amen dico tibi: hodie mecum eris in paradiso.

Non dicitur Credo, nisi venerit in Dominica.

Offertorium. Psal. 117. Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me: dextera Domini fecit virtutem: non moriar, sed vivam, & narrabo opera Domini, alleluja.

Secreta.

Hæc oblatio, Domine, quæsumus, ab omnibus nos purget offensis: quæ in ara crucis etiam totius mundi tulit offensam. Per eundem Dominum nostrum JESUM Christum.

Præfatio. Qui salutem.

E

Com.

66 *PARS I.*

Communio. Per signum crucis, de inimicis nostris libera nos Deus noster, alleluja.

Postcommunio. Adesto nobis, Domine Deus noster: & quos sanctæ crucis lætari facis honore, ejus quoque perpetuis defende subsidiis. Per Dominum.

INSCRIPTIO SEPULCHRALIS
TUMULO
S. BONI LATRONIS.

Viator!

Incidisti in Latronem:

Sistendus es.

Cave fraudem:

Plerisque Deum eripit,

Dum promittit.

Plures pie moriendo

peremit,

Quam impie vivendo.

Perditus ad nominis usque jacturam,

Libidine patrocinandæ

Posteris furatus est propriam

suam famam,

Vitam

Vitam ejus non aliunde cognoscas,
Quam ex morte.

Ubique vagus, ubique profugus,
Ut inveniri semel a Deo posset,
Figendus fuit.

Per flagitia incitatus ad poenas,
Infortunio suo felix
Pereundi occasione servatus est,
In eadem cum innocentia
condemnatione,
Non causa.

Ejus locatus ad dexteram
Justus videri potuit,
Antequam esset.

Experientia discens,
Esse semper bonum in medio,
Sodalem arguens, se ipsum accusans
Ab utroque recessit extremo,
Dei absolutus in foro,
quia condemnatus in suo,
Ex Reo Patronus, Accusator, & Judex.

Omniū peritus viarū,

Deficiente die

Compendia salutis elegit.

Peregrino Regi ad angustias

Redacto misericors,

Beneficiis eum adortus

Ad regni sui deditionem coegit,

Ne tum quidem immemor

Artis suæ,

Cum propter illam periret.

Mutavit furti materiam

furacitate retenta.

Viatori Deo

Non profuit thesauros

Nuditate dissimulasse.

Exeuntem de mundo

In aerem usque secutus

Adhæsit lateri,

Noctisque opportunitate usus,

Quando jam non poterat manu,

furatus est halitu.

Clavis David, cui primum esset usui,
Quam Latroni?

Agnita illa est a seminece,
Nec eam nox, aut rubigo celavit
Oculis intenti semper furis
Ad claves.

Turbatum coelum est,
Cum jam violenti raperent illud,
Gazisque suis timuit trepidum,
Cum eas cerneret
Furibus patuisse.
Fractis mox cruribus
Iter salutis ingressus,
Eo pedibus suis se non venisse convicia
Hausto de Christi vicinia
Amore crucis,
Ita eidem adhæsit,
Ut ab ea fuerit
Fuste pellendus.
Viator!

Bonum Latronem conjunge
Malo,
Ne noceat.

Inter utrumque
 Inveniendus est Christus.
 Hæc gemina Pharos
 Portum salutis quærentibus
 Attendenda.

PARS SECUNDA.

NOVENDIALIS DEVOTIO,

cui additur
 OFFICIUM cum variis PRECIBUS
 ad
 S. bonum Latronem.

Meditatio pro prima die.

De fide S. boni Latronis.

Quando Petrus negabat in terra, Latro
 confitebatur in cruce. Primus disci-
 pulus puellæ vilissimæ minas tolerare non
 potuit, & Latro suspensus undique populum
 circumstantem despiciens, oculis fidei cœ-
 lorum Dominum pura mente cognovit. S.
Chrysostomus tom. 3. serm. de Latrone.

Fides

Fides Latronis coram divino examine majoris meriti habita est, quam multorum annorum gravis poenitentia. *Eckbertus serm. 9. contra Catharos.*

Magna fides in illo Latrone fuit, & sanctis Apostolis comparanda, nisi quod & forte præcesserit. *S. Ambrosius serm. 48.*

Quæ istam fidem exhortatio persuasit? quæ doctrina imbuit, quis prædicator accendit? Non viderat prius ulla facta miracula, & tunc cessavit languentium curatio, cæcorum illuminatio, vivificatio mortuorum, ea ipsa, quæ mox erant gerenda, non aderant, & tamen credit, & confitetur Dominum & regem, quem videt supplicii sui esse consortem. *S. Leo Magnus serm. de pass.*

In te, beatissime confessor, & martyr de totius mundi sterilitate fidei reliquias collegit Christus. Tu fugientibus discipulis, Petro negante, comes & socius passionis ejus fieri gavisus es. Tu Petrus in cruce fuisti; & Petrus in domo Caiphæ latro. *Drogo Hostiensis de sacram. domin. pass.*

Hujus mira nimium fides, qui Christum ab omnibus derelictum, publice condemnatum, afflictum, infirmum, opprobriis hominum, & contumeliis saturatum, & jam morti vicinum, & ipse vicinus morti, a nemine doctus, a nullo præmonitus, Dei Filium & verum hominem credit, & ubi, qui ejus doctrinam audierant, miracula viderant, & paulo ante in cibum de manibus ejus sanctissimis corpus illius sumpserant, fugiendo negabant, ipse solus cum tacente Virgine, ipsum Dei Filium indubitata fide credebat, & ad ultimum usque spiritum constanter in animo suo retinebat. *S. Bernardinus Senensis tom. 1. serm. 55.*

Huic Latronis fidei quid addi possit, ignoro. Titubaverunt, qui viderunt Christum mortuos suscitantem, credidit ille, qui videbat secum in ligno pendentem. Vere non invenit Christus tantam fidem in Israel, imo nec in universo mundo. *S. Augustinus serm. de fer. 3. Pasch. & l. 1. de anima, & ejus origine c. 9.*

Cre-

Credidit Abraham Deo, sed credidit ei de coelis loquenti. Credidit Isaias, sed in gloria consistenti. Credidit & Ezechiel, sed ipse Dominum super Cherubim contemplatus est. Credidit & Moyfes, sed de medio ignis loquenti. Iste vidit Salvatorem non super throno regali, non adorari in templo, non loquentem de coelis, sed in pœna sociatum Latroni, videt in tormentis, & tanquam in gloria adorat, videt in cruce, & rogat quasi in coelis, sed externe videt condemnatum, & invocat regem. *S. Chrysostomus hom. 2. de cruce & latr.*

Magna fides imo maxima fuit hujus boni Latronis fides. *Jos. Mansi tom. 3. Bibl. mor. tract. 65. disc. 6.* Vivacitas fidei in hoc Latrone magis, quam in sancto Paulo relucet. *Idem ibidem disc. 7.*

Meditatio pro secunda die.

De pœnitentia S. boni Latronis.

Latroni, ut se converteret (*ad pœnitentiam*) & magnus Sanctus fieret, unicum gratiæ lumen datum est, fuitque id in vita sua uti primum, ita & ultimum. *Joannes Marangoni in suo præstantissimo italico opere, cui titulus: l'ammirabile conversione di S. Disma, consider. 1. NB. per vocem illam primum, intellige lumen gratiæ extraordinariæ & specialiter moventis.*

Plus facit Latro, quam teneretur: sufficiebat tunc confiteri Deo in corde: ipse confessus est etiam plurimis audientibus. *Josephus Mansi loco supra citato disc. 4.*

Observandum bonum hunc Latronem conversionem suam nunquam data opera distulisse ad extremum vitæ, sed id fecisse, quia vivens in suæ pessimæ vitæ tenebris nullum habebat a Deo lumen, quo miserum suum statum agnosceret, neque usque ad extremum mortis articulum per speciales
 inspi-

inspiraciones excitatus fuerat. *Josephus Mansi in Bibl. mor. tract. 65. disc. 2.*

Latro solum corde & lingua se juvare potuit, quorum utrumque Deo perfectissime obtulit: cor quidem in perfecta contritione, linguam in pura & vera confessione. *Ludolphus Sax. in p. 2. vitæ Christi c. 63.*

Audisti plenam confessionem. Vidisti Latronem in cruce suis renunciasse peccatis? Nullus impulit, nullus necessitate constrinxit, sed ipse sponte sua publicabat peccata. *S. Augustinus hom. de cruce & Latrone.*

Quem mihi dabis conversum, cujus conversio excellat conversionem hujus SS. Latronis? O fur & Latro paradisi gloriose! o summe Latronum doctor, & raptorum magister! vexillum peccatorum poenitentium ad Paradisum portas. *Bartholomæus Ferrariensis de Christo abscond. libro 6to.*

Quot ictus mortales Latro recipiebat, tot confessiones faciebat. *Bartholomæus Ferrariensis de Christo abscondito c. 16. loquens de fractione crurium boni Latronis.*

Hodie

Hodie mecum eris in paradiso. Vides concessam a Christo fuisse bullam plenariae indulgentiae. Quamquam non existimo, Christum aliquam reatus partem supra exigentiam operis operantis, ablatam voluisse sive per meram condonationem, qua gratis absumeretur ea reatus portio, sive applicata ad id portione aliqua satisfactionum suarum, vel earum, quae superfuerunt anterioribus Patribus, reservatarum in thesauro ad ea n diem nunquam recluso, cujus clavem Christus vicario suo erat promissurus. Hi namque modi abstergendi reatum, quamvis sint in Christi potestate, tamen sunt praeter statam legem. Aliunde vero & ipsi Christo, & Latroni gloriosius est, si dicamus, tantam divinae gratiae ubertatem in Latronis pectus demissam esse ad concipiendam poenitentiam undequaque perfectam, & totius rubiginis peccati exquisite emundativam, ut vi illius actus tanquam causae meritoriae depulsus sit universus temporalis reatus. *Theophilus Raynaudus in excellentissimo opere, cui titulus; Metamorphosis Latronis c. 13.* Me-

Meditatio pro tertia die.

De oratione S. boni Latronis.

Toto mentis affectu, ac benigno linguæ effectu, cum inexplicabili cordis humiliatione, & contritione, nec non cum tanta mentis devotione, quantam permisit acerbitas ipsa supplicii, cum conversione benigna faciei, & humili ad Dominum JESUM, stupendæ perfectionis, & brevitatis orationem effudit, dicens: Domine, memento mei, dum veneris in regnum tuum: in qua omnis consummata perfectio continetur. *S. Bernardinus Senensis in serm. 51. de pass. dom, p. 2. de 7. verbis Domini.*

Neque corporis salutem precatus est, quandoquidem ultro voluit mortem oppetere pro peccatis suis, eratque ei optatius mori cum Christo, quam diutius vivere: nec oravit etiam a pœnis inferni, vel purgatorii servari a Domino, nec cœlorum regnum petiit, sed penitus se in divinam voluntatem resignavit. *Piissimus Taulerus de pass.*

Latro quid minus, vel humiliter potuit
rogare, quam ut sui esset memor? *Drogo*
Hostiens. de sacram. dom. pass.

Latronis orationem rectæ orationis
ideam quis dixerit; oravit enim iis condi-
tionibus omnibus adhibitis, quibus oratio-
nem vestiendam ex Christi institutione ac-
cepimus, sive orationis objectum, sive orandi
modum, sive orantis dispositionem attenda-
mus. *Theophilus Raynaudus in Metam. Latronis.*

Non est ausus dicere: Memento mei,
nisi confessione sarcinam peccatorum remi-
sisset. *S. Chrysostomus homil. de cruc. & Latr.*

Quid tali oratori ille bonus Pater nega-
ret, qui eum incitaverat, ut peteret, & ro-
garet, præsertim dum in sede sponsali die
nuptiali sederet? *S. Bernardus super verba:*
Ego sum vitis vera c. 9.

Duo Apostoli Jacobus & Joannes, inno-
centes & sancti petebant per matrem suam,
ut in regno JESU uni ad illius dexteram,
alteri ad ejus sinistram sedere liceret. At
repulsi sunt: Nescitis, quid petatis. Dis-
mas,

mas, grandis peccator, orat & ipse gratiam aliquam, sed humiliter & discretius, nimirum, ut JESUS in regno suo duntaxat sui meminisse velit; & en! JESUS continuo illi non tantum promisit sui memoriam, sed illum securum insuper cum juramento reddit, quod adhuc hodie cum ipso sit futurus in paradiso, atque ita Latroni plus dedit, quam petiit. O quam fervens itaque, quam efficax, quam meritoria fuit oratio hujus Latronis. Forsan nunquam similis in orbe exstitit, fors neque existet. *Autbor anonymus in piissimo italico opusculo Cremonæ edito 1728. cui titulus: l'Avvocato di Gesu Christo sul Calvario.*

Meditatio, pro quarta die.

De spe S. boni Latronis.

Considera Latronis firmissimam spem, scilicet ab illo sperare salutem, quem in corpore proprio videbat omni salute privatum. *S. Bernardinus Senensis serm. 45.*

Neque solam fidem declarat Latro iste, verum etiam insignem fiduciam, quia sperat,

rat,

rat, se quamvis immanem peccatorem misericordiæ fieri posse participem. *Lucas Bruggensis in Lucam.*

Verisimile est, bonum hunc Latronem ex parte sua hunc in modum discurrisse: In tota vita mea vix aliud quid feci, quam quod hunc Dei Filium mihi vicinum, præ cunctis aliis enormissime offenderim; qua igitur ratione non solum scelerum meorum veniam, sed insuper in regno ipsius præmium sperare potero? Certe aliud non mereor, præterquam furcam, in qua suspensus ostentor, non vero gloriæ coronam. Similiter ex parte Christi hunc in modum discurrere licebat: Quod si hic a latere meo crucifixus, quoadusque vixit, magnos facere nequivit suos discipulos, qua ratione me exaltare nunc poterit, quando nudus in cruce pendet, sicut & ego, quando desolatum se etiam ab æterno Patre lamentatur? qua ratione me in beatum illud regnum introituum esse sperare potero, quod a quin-
que

que mille, & amplius annis tot præstantissimis Patriarchis, infinitis apud Deum meritis conspicuis clausum remansit. Verumtamen velut alter quidam Abraham ad ejus æmulationem credidit præter spem in spem. *Josephus Mansi tract. 65. disc. 1.*

Cum jam anima Latronis egressum accelerans in primis labiis esset, & hora ultima adventaret, æquo animo ibat, nec urgebat formido poenarum conscientiam, quæ se sanguine Christi præterfluente sentiebat ablutam. *Arnoldus Carnotensis de 7. verb.*

Latroni plenioris est meriti veniam sperasse de Domino, quam culpam contraxisse de mundo. *S. Maximus hom. 2. de Latrone.*

Meditatio pro quinta die.

De S. boni Latronis amore erga JESUM.

Tunc quando mustum amoris amorosi JESU in torculari crucis exprimebatur, quo totus orbis erat inebriandus, non debuit quasi in parvo cyatho propinari Latroni, sed

tota operatio mentis suæ in toreulari JESU
quasi sine mensura demergi. *S. Bernardinus
Senensis serm. 51. de pass.*

Mira res! plus in cruce Latro Christum
diligit, quam Judas dilexit in coena. *S. Leo
hom. de convers. Latr.*

Latro est concrucifixus cum Christo per
amorem in cruce. *S. Bernardinus Senens. serm.
51. de pass. Dom.*

Factus est Latro advocatus Christi, quia
eum defendit contra socium blasphemam-
tem, & contra Judæos. *S. Chrysostomus hom.
de cæco nato.*

Ardentissimo amore S. Latro ferebatur
in Christum crucifixum & plagatum; co-
gnoscebat enim, quod illa vulnera non es-
sent tantum Christi, sed potius ipsius La-
tronis, ab ejus nempe peccatis inflicta, cum
etiam vidisset, quod tam patienter ob ho-
minum salutem tot vulnera patiebatur.
*Scivit, quod illa vulnera non essent Christi vulnera,
sed Latronis, atque adeo plus amare coepit,
postquam in corpore ejus sua vulnera co-
gnovit,*

gnovit, uti S. Maximus hom. 7. ait. *Ita doctissimus Silveira in suis Commentariis tom. 5. l. 8. c. 26. q. 12.*

JESUM amabat bonus Latro, quin ab illo speraret, aut peteret longam vitam, vel etiam minimum quid hujus mundi. Ipsum adeo paradisum non petiit contentus, si vel solum unica cogitatione ipsius ibi recordaretur JESUS. Amabat JESUM amore puro benevolentiae, sicut amant illum Seraphini.

O ferventissimam, o ardentissimam caritatem sancti boni Latronis erga JESUM, summum bonum. *Marangoni in opere italico citato consider. 4.*

Vix se, & socium accusaverat Latro bonus, cum eructavit cor ejus verbum bonum, cum hæc diceret de eo, qui solus est bonus: *Hic vero nihil mali gessit.* Quid audio: *Hic nihil mali gessit.* Ergone injusta est synagoga, erravit Pilatus. Argues Annam & Caipham. Accusabis Scribas, Rabbinos, Phariseos, magna illa Synagogæ oracula. Tu condemnabis omnes Sacerdotes. Dices,

iniquum esse summum Pontificem. Tu totam criminis insimulabis Hierosolymam. Tu totus natus es in peccatis, & in peccatis morieris, & æquissimos mundi iudices judicabis: *Hic nihil mali gessit.* Sile, blasphemias, dum hunc malefactorem accusas. Una est totius Synagogæ, imo Hierosolymæ vox: *Reus est mortis.* Audiat oriens, audiat occidens, audiat cœlum, audiat terra, audiant Judæi, audiant gentiles, audiat tota rerum universitas: *Hic nihil mali gessit.* Diceret, hic loqui non Latronem e patibulo, sed Doctorem in pulpito. *Guilielmus Staniburstius in hist. Dei immortalis in corpore mortali patientis c. 13. paragr. 2.*

Ubi estis Scribæ, principes Sacerdotum, Pontifices, qui totam ætatem teritis legendo Prophetas, & evolvendo scripturas? hic Latio in vestra synagoga nunquam fuit discipulus, & tamen tradit recte judicandi disciplinam. Hic literas nunquam didicit; & tamen vos literatos ut magister docet. Vos in Christum blasphematis. Hic blasphemant-

phemantes corrigit. Vos eum de variis criminibus accusatis. Hic omni eum crimine absolvit dicens: *Nil mali gessit.* O virum dignum inter paucos eligi, qui Christum inter tam multos reprobos ausus est innocentem profiteri. Apostoli fugiunt, discipuli latent, omnes ejus amici tacent, Judæi illudunt, Romani crucifigunt, totus mundus eum condemnat, unus Latro illum absolvit, accusat omnium malitiam, dum unius excusat innocentiam. Quid potuisset plus dicere sedens ad dexteram virtutis Dei, quam jam pendens a dextera Filii Dei. *Guilielmus Staniburstus in historia citata eod. cap. & paragr.*

Meditatio pro sexta die.

De patientia S. boni Latronis.

Nos quidem juste; nam digna factis recipimus. *Bonus Latro apud S. Lucam.*

Unico actu acceptavit omnes poenas dicendo: *Digna factis recipimus*, etiam si perdurassent ad diem judicii, & actum ex-

pressit tanta efficacia, ut voluerit perdurasse
usque ad diem iudicii. *S. Augustinus serm.*
120. de tempore.

Latro, juxta S. Bernardum *serm. in ram.*
palm. patientiam viam vitæ, viam gloriæ,
viam regni agnovit, & adamavit. Latro-
nem, ait, cum adeuntem in regnum per
tormenta Christum vidisset, pervenisse
ipsum quoque compendiosa via ad regni fe-
licitatem. Istud enim supplicium sceleri-
bus repensum, honestavit decore patientiæ,
& illucente sibi cœlesti sole, agnovit, quan-
tum bonum, quamque fructuosum esset,
excipere patienter præsentem cruciatum.
Theophilus Raynaudus in metamorph. Latr. c. 9.

Hoc animo justus Latro moriebatur in
cruce. Cum mori se debere perspiceret,
se ita voluntarium ad ipsam mortem offere-
bat, ut, si inde eripere se potuisset, haud
quaquam id egisset. *Joannes Taulerus in lib. cui*
titul. Notabiles Præparationes ad felicem mortem.
Præpar. 2da.

S. Latro in cruce suffixus, flagellis cæsus antea, morte condemnatus turpissima ob gravissima sua scelera, ex pœnis suis conflavit sibi antidotum, & cum videret appropinquare milites, & pro more ipsi crura frangerent, doctus ex patientia JESU & ipse clamavit, *sitio*. Sitio plura pati pro meis peccatis, pro amore JESU. *Joannes Marangoni in libro: l'ammirabile conversione &c.*

Meditatio pro septima die.

De S. boni Latronis contemptu rerum temporalium.

Latro, erudiente Deo, pertæsus fluxorum omnium suspiravit ad æterna, & ad ea transiit desiderio, ut optime expendit S. Ambrosius in Psal. 36. ad illud: *Transivi, & ecce non erat*, monstrans Latronem exemplo Moylis, qui Exod. 14. dixit: *Transiens videbo*, & Sponsæ, cui in Canticis dicitur: *Transibis, & pertransibis*, pertransiisse materialia, & in æternis petitionis pedem fixisse. *Theophilus Raynaudus in metamorphos. Latr. c. 9.*

Devotione fidei tam repente mutatus est Latro, ut præsentem poenam despiceret, ac de futura veniam precaretur, & magis crederet, utile sibi esse de æterno iudicio petere, quam de temporali supplicio postulare; reminiscens enim scelerum suorum, & poenitudinem gerens, plus incipit dolere, quod sperat, quam sentire, quod patitur; potuit enim, nisi de futuris amplius cogitasset, qui in Christum semel crediderat, de præsentī magis supplicio deprecari.

S. Maximus hom. i. de Latr.

Beati pauperes spiritu. Latro, qui nihil jam habuit, quam in cruce miserrimam vitam, hanc ipsam nec per momentum ultra conservare desiderabat, licet alter Latro hanc ipsam a JESU petierit: *Si tu es Christus, salva te metipsum, & nos.* Omnes illius cogitationes solum JESUM, & regnum JESU spectabant. Quam heroicus hic est contemptus vitæ, & temporalium omnium in Latrone, qui hætenus id unum egit, ut vitam & conservaret, & rapinis aleret? Nunc
omnium

omnium divitiarum, voluptatum, ipsius
vitæ oblitus, vel cum potentissimo Monar-
cha suam sortem nollet permutare: *Joannes*
Marangoni in suo libro: l'ammirabile conversione
di S. Disma consid. 6.

Meditatio pro octava die.

De S. boni Latronis caritate erga proximum.

Priusquam sibi Latro quidquam petat, cu-
rat socium curare, quæ insignis est ca-
ritas: suas necessitates prætermittens, alio-
rum utilitatem cogitabat, & sanis persua-
sionibus alium invitabat ad vitam. *S. Chry-*
sostomus hom. de cruc. & Latr.

Caritatem Latro in morte sua vivaciter
tenuit, qui fratrem & collatronem pro simili
scelere morientem, & de iniquitate sua ar-
guit, & ei vitam, quam non cognoverat,
prædicavit, dicens: Neque tu times Deum.
S. Gregorius lib. 18. mor. c. 25.

Prudentissime, & ad caritatis regulas
accommodate, Latro apertiore correptione
furentium Judæorum abstinuit, nec minus

prudenter, & ex caritatis legibus temperavit a violatione ejus, quem corrigere instituebat; non enim perditum, blasphemum, sceleratum nominavit, quod vere ac jure poterat: sed labem exposuisse contentus abstinuit maledictis, quæ est prudentis & amicæ correctionis forma legitima, cujusmodi a sapientibus præscribitur. *Theophilus Raynaudus in metamorph. Latr.*

Bonus Latro in cruce pendens, cum non posset opera misericordiæ corporalia exercere, exercuit spiritualia omnia. *Docuit ignorantes*; docuit enim & collegam suum, & Judæos, & Gentiles, qui tunc erant in monte Calvariæ, Christum esse & innocentem & sanctissimum, & ipsum Dei Filium. *Consolatus est afflictos*, sua enim conversione, admirabilique confessione & defensione innocentis Dei non tantum confortavit afflictissimam humanitatem JESU, sed & ipsius afflictissimam Matrem. *Correxit proximum*, dum sceleratum suum collegam corripuit. *Remisit inimicis offensas* non tantum illatas

illatas sibi, quem Judæi, eo quod JESUM publice defenderit, haud dubie vehementer oderunt, sed etiam illatas JESU, ex cuius ore audivit illa: *Pater ignosce illis; nesciunt enim quid faciunt.* Unde &, quæ sustinere debuit, mala libentissimo animo passus est. Pro vivis & defunctis oravit, cum enim tenerrime amaret JESUM, videretque & collegam suum, Latronem alterum, cum tot aliis orco appropinquare, plurimasque animas in altero orbe ob sua peccata in purgatorio detineri, & a JESU suo etiamnum avulsas vivere, quis prudenter dubitare possit, zelo salvandi omnes impulsus, non tantum pro se orasse, sed pro toto mundo: memento omnium, cum veneris in regnum tuum, *Joannes Marangoni in variis locis sui libri admirabilis: l'ammirabile conversione di S. Disma in Roma 1741.*

Meditatio pro die nona.

*De S. boni Latronis sanctitate consummata,
& gloria sublimissima.*

Quis hominis hujus virtutes celebret? quis vel effari eas possit, quæ tantæ sunt, ut ejus virtutum omnium cognitionem tam cito edocere nemo poterit, nisi sapientia Patris Christus JESUS. *Joannes Taulerus in exercitio de vita Christi cap. 43.*

Si diligenter considerentur virtutes tum theologicæ, tum morales, quæ sunt menti Latronis infusæ, faciliter anima ducitur ad stuporem. *S. Bernardinus Senensis serm. de pass. 51.*

Confirmationem utique, quam in die Pentecostes Apostoli per Spiritum sanctum susceperunt, Latro iste positus in cruce suscepit, ait S. Damascenus: unde & dona S. Spiritus omnia Latroni infusa sunt. *Marangoni in citato jam libro c. 6. l. 2.* quæ quidem quam grandia in Latrone fuerint, latius ibi deducit.

Latro

Latro bonus est confessor, martyr, apostolus, collega JESU : est Latro cordis JESU, & totius paradisi, dux martyrum, angelus custos peccatorum, qui se volunt convertere, miraculum hominum, primus in mille prærogativis, sine exemplo & quasi sine pari, angelus paradisi, filius primogenitus Ecclesiæ, primitiæ quas Verbum divinum præsentavit Patri. *P. Stephanus Binet S. J. in suo longe piissimo libello gallice primum, tum etiam italice edito in variis libelli hujus locis, cujus titulus est : la Conversione de buon Ladrone.*

Quid tu Domine amplius Stephano contulisti ? quid amplius ille obtinuit dilectus tuus, qui supra pectus tuum in coena recubuit ? quid amplius Pauli meruere sudores, quid martyrum plagæ ? una hora Latroni collatum est præmium, ad quod illi per tot discrimina venerunt. Sanguinem Latronis Christus applicuit suo, deque Latrone fecit sibi consanguineum, & cohæredem. *S. Cyprianus ep. & mart. serm. de pass. dom.*

Con-

Consummatus civis sanctorum, & domesticus Dei præmissus est Latro in regnum, reconciliationis humanæ secum ferens privilegium, legationis Deo Patri fungens honore. *S. Cyprianus ep. Carthag. serm. de cæn. Dom.*

Non puto, istum Latronem, nisi inter sublimes Dei principes collocandum. Est de maioribus, & eminentioribus Sanctis paradisi. *S. Bernardinus Senensis serm. 51. de pass. Dom. p. 2. de 7. verb. Dom. item serm. 45. fer. 6. in Parasce.*

EADEM
NOVENDIALIS DEVOTIO,
 CONTRACTA
 IN BREVIA PUNCTA
 SUBJECTIS PIIS REFLEXIONIBUS.

Meditatio pro prima die.

De fide S. boni Latronis.

I. *Illius fides fuit fortis.* Non obstantibus tot in contrarium difficultatibus credit, & credit publice.

II. II.

II. *Illius fides fuit viva.* Vix coepit credere, & mox illius fides magna operatur, dum omnes virtutes tanquam totidem fidei germina palam exhibet.

O quam alia mea est fides, quam tamen per tot jam annos profiteor. Ubi illius est fortitudo? Modicus respectus humanus, modica difficultas, ne opera fidei strenue obeam, me absterret. Ubi illius est vivacitas? nunquid mortuæ simillima est, quæ nil aut parum operatur? si fides mea vivit, ubi sunt opera, & virtutes, quæ ex radice fidei pullulare solent. O pudor! o dolor!

Meditatio pro secunda die.

De pœnitentia S. boni Latronis.

I. *Illius pœnitentia fuit prompta.* Vix cor boni Latronis pulsavit Deus acriore gratiæ stimulo, mox se convertit, fitque ex magno peccatore magnus Sanctus.

II. *Illius pœnitentia fuit perfecta.* Confite-
tur & quidem publice: dolet ex toto cor-
de: satisfacit pro peccatis suis, & quidem
tam

tam plene, ut ipsas adeo purgatorii flammās post tot scelera evadat, recta ad beatam, eamque æternam Dei visionem evolans.

O quamdiu ego in meis peccatis restiti vocanti & non semel vocanti gratiæ, & fors etiamnum resisto? ah! quam timendum est mihi, ne dum vocantem diutius negligo, Deus me quoque negligat, & in interitum meum rideat. Verum si & pœnitentiam denique arripui, o quam imperfecta est illa! qualis mea est confessio? qualis dolor? qualis satisfactio? Heu! quam terribile adhuc, & quam diuturnum mihi remanebit purgatorium?

Meditatio pro tertia die.

De oratione S. boni Latronis.

I. *Illius oratio fuit sancta.* Non petit divitias, non sanitatem & vitam, non dignitates, non liberationem a cruce &c. Unicam a JESU pro sua anima gratiam petit.

II. R-

II. *Illius oratio fuit humilis.* Ne quidem regnum cœlorum a JESU audet petere. Omnia committit JESU. Unice rogat, ut peccatoris maximi non omnino omnem recordationem abjiciat, satis felicem se reputans, si vel meminerit sui JESUS. *Memento mei, dum veneris in regnum tuum.*

An & mea oratio est talis? Estne & ipsa sancta? O quam multa futilia, & inania a JESU petii, quæ nec animæ meæ, nec gloriæ illius conducebant. Sed & qualis est humilitas orationis meæ? Si fors & sancta, salubriaque flagitavi, an non nimis importune & inquiete flagitavi. Fors cuperem esse statim sanctus, & magnus Sanctus, non tam ut Deo, quam mihi esset bene. O non ita! Equidem aspirare possum ad magnas virtutes, & magnam sanctitatem, imo ut eas obtineam, laborare: nihilominus debeo & esse contentus, si eo non perveniam, imo contentus, si angulus in cœlo mihi obveniat.

Meditatio pro quarta die.

De spe S. boni Latronis.

I. *Illius spes fuit in JESU.* In cruce sua loquitur JESU, & ad eum totus quantus in suis angustiis & extremis miseriis recurrit. Vocat eum dominum, vocat regem, ut indicet, ab hoc domino, ab hoc rege se sperare omnia.

II. *Illius spes fuit in solo JESU.* Dum im-
mensa multitudo populi, dum principes Synagogæ, qui ipsum e suis miseriis liberare potuissent, coram adsunt, nullum horum vel verbo dignatur: solum JESUM respicit, & hunc solum invocat.

O quam sæpe in meis angustiis, doloribus, persecutionibus, paupertate &c. JESU mei obliviscor, totus quantus in eo, ut hominum opem implorem, opem futilem & vanam. Nunquid JESUS, & solus JESUS est, qui me juvare potest?

Meditatio pro quinta die.

De S. boni Latronis amore erga JESUM.

I. *Illius amor erga JESUM fuit sincerus.* Nil aliud spectabat, quam ut JESUM innocentem, Deum & regem profiteretur. Hæc fuit tota illius occupatio, dum in cruce fuit. Solam JESU gloriam, ejusque commoda quærit, sui fere penitus oblitus.

II. *Illius amor erga JESUM fuit magnanimus.* Coram hostibus JESU juratis, cum nec verbum ullus apostolorum, aut amicorum JESU pro eo proferre auderet, solus bonus Latro advocatum illius agit.

O sincerum, o magnanimum amorem erga JESUM! Sed quomodo ego profiteor amorem JESU? quomodo ego gloriam illius quæro? an hanc unice quæro? an non proprium etiam aliquod commodum meum intendo? an non in arduis, in quibus potissimum amor erga JESUM relucet, statim deficio? an & ego audeo ore, & opere advocatum JESU agere, illiusque hostes incre-

pare, eumque ab injuriis, quæ illi sæpe & palam a meis subditis, a meis filiis, a meis domesticis &c. inferuntur, magno animo defendere?

Meditatio pro sexta die,

De patientia S. boni Latronis.

I. *Illius patientia fuit multifaria.* Fuit patientia in summa ignominia, in summis doloribus corporis, in derelictione a toto mundo.

II. *Illius patientia fuit heroica.* Nec verbulo conqueritur in tot & tantis miseriis. Id unice ingeminat, quod juste eas patiatur.

Quam pudere me debet mei, cui patientia in omnibus fere deest. Vel modicus corporis dolor, vel modica famæ aut opum mearum imminutio animum meum dejiciunt, querelis omnia impleo, & ut levamen vel saltem solatium inveniam, obviis quibuscunque meas angustias, infirmitates &c. detego, immemor sane, quod toties

ties non modo purgatorium, sed etiam infernum sim promeritus.

Meditatio pro septima die.

De S. boni Latronis contemptu rerum temporalium.

I. *Illius contemptus rerum temporalium fuit universalis.* Caduca bona omnia, famam, honores, sanitatem, & vitam contemnit, dum promptissimo animo ea omnia relinquit, nil jam amplius eorum vel per momentum possidere desiderans.

II. *Illius contemptus rerum temporalium fuit religiosus.* Religiosus, inquam, dum ea non alio ex fine deserit, quam ut ea JESU suo immolet, illius voluntatem expleat, & denique gratiam aucupetur, solis jam æternis intentus.

O quam aliter meus animus est constitutus, qui identidem terrenis, vanis & caducis rebus inhiat? Quid denique est, quod amore JESU, quod amore æternæ patriæ hætenus deserui, aut deserere cupio.

Quantum foveo cuticulam meam, famam meam, opes meas? Quam timeo, ne illorum subtractione, aut imminutione ægre mihi aliquantum fiat.

Meditatio pro octava die.

De S. boni Latronis zelo erga proximum.

I. *Illius zelus erga proximum fuit purus.* Increpat focium suum, qui Christum blasphematur, eumque JESU lucrari cupit. Inculcat illi timorem Dei: *Neque tu times Deum?* Quid aliud hoc modo quærebat, quam æternam salutem proximi sui, utpote a quo, homine plane misero, omnibus rebus destituto, & jamjam moriente nullum commodum expectare poterat.

II. *Illius zelus erga proximum fuit imperterritus.* Quid non timendum illi erat, dum proximum suum ob blasphemias in JESUM jactas coram omnibus Judæis, & illorum Magnatibus objurgat, illumque innocentem & justum illis prædicat? Sed nempe zelus, cquo ollegam ad meliorem frugem perducere

cere voluit, pericula omnia contemnit, invidiam, odiumque totius Synagogæ libenter perlaturus, modo fratrem suum, illiusque animam lucrari posset.

Quidnam hætenus ego feci pro salvando proximo meo? an illi opportunas admonitiones adhibui? quem ego zelum pro illius anima exercui? forsan tentavi aliquid. Sed quid si meus zelus non fuit purus? quid si zelo meo proprium aliquod commodum, famam, laudem quæsi? forsan neque diu hic zelus meus duravit, quia non satis animi habui, laboribus, timoribus, difficultatibus, fors etiam imaginariis duntaxat, ab eo absterritus.

Meditatio pro nona die.

*De S. boni Latronis sanctitate in genere,
& gloria in cælis.*

I. *Illius sanctitas est consummata.* O quantas, & quam heroicas virtutes exercuit is in cruce? Sancti Patres quam magnifice illas prædicant? Sane tanta sunt illorum hæc

in parte elogia, ut vix alium Sanctum tot & tam exquisitis laudibus decoraverint, uti videre est in priore novendiali devotione. Accedit, quod illi virtutes attribuant fere omnium classium Sanctorum. Vocant illum Apostolum, Martyrem, Prophetam, Evangelistam, Doctorem, Angelum, Archangelum, imo Seraphinum.

II. *Illius gloria est sublimissima.* Et vero quis de hac dubitare poterit, cum ea semper sit proportionata sanctitati, meritisque & augmento sanctificantis gratiæ per virtutes collectis, ut nil dicam de satisfactionibus boni hujus Latronis, ingentibus sane, cum purgatorium omne evaserit, & quibus ipsis etiam, cum in hac vita sint meritoria, iterum gloria illis proportionata in coelis respondet.

Deus bone! Tam magnus Sanctus evasit Latro intra paucas horas, tantum virtutum apparatus, tantam sibi gloriam brevissimo tempore sibi collegit! Et ego adhuc hæreo & tot annis hæreo in sordibus peccatorum
procul

procul, uti vel ab infimo virtutis gradu, ita
& a cœlo. O quando tandem erit teporis
mei & pigritiæ finis in congerendis meri-
torum, & virtutum thesauris.

OFFICIUM de sancto bono Latrone.

AD MATUTINUM.

✠. Domine labia mea aperies,
℟. Et os meum annuntiabit laudes clemen-
tissimi Cordis JESU.

✠. Deus in adjutorium meum intende,
℟. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;
Sicut erat in principio, & nunc & semper,
& in sæcula sæculorum, amen.

HYMNUS.

Eja agite mortales! metus
Curasque tristes ponite:
Serena frons se porrigat;
Laudes sonent cum jubilis.

Peccator en proponitur
Dolens, amans & confitens.
JESUS Latronem suscipit
Orco, rogisque proximum.

O quæ patravit crimina,
Quam multa, quamque grandia!
Nunc JESUS illum sanguine,
Quem corde fundit, abluit,

Si criminum jam copia,
Et Judicis severitas
Minans averni carceres,
Terrore pectus concutit,

Crucem Latronis cernite:
Illaque vos solemini:
Hic lacrymas effundite,
JESUque Cor vos diliget.

Sic est: Redemptor optime!
Quam Latro felix obtinet,
Dum te precamur, gratiam
Veniamque promptus exhibes.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat : neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

✠. Ora pro nobis sancte Latro poenitens.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

OREMUS.

Omnipotens & misericors Deus, qui ju-
stificas impios, te suppliciter exora-
mus, ut benigno illo intuitu, quo Unigeni-
tus tuus in cruce pendens beatum secum
crucifixum traxit Latronem, ad dignam
poenitentiam nos provoces, & illam, quam
ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam
sempiternam. Per eundem Dominum no-
strum JESUM Christum Filium tuum, qui
tecum vivit & regnat in unitate Spiritus
sancti Deus, per omnia secula seculorum.
Amen.

AD

AD PRIMAM.

℣. Deus in adiutorium meum intende.

℟. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;

Sicut erat in principio, & nunc & semper,

& in sæcula sæculorum, amen.

HYMNUS.

Jubente, Latro, præside,

Cruci necandus traditur,

Infantis atque ad dexteram

JESU reus configitur;

Illum vidensque vulnera

Mille inter & ludibria,

Nudum, cruentum, squalidum

Tot ferre pœnas fortiter;

Quin pro suis immanibus

Ac efferatis hostibus

Ad astra vota fundere,

Fierique Patri supplicem,

Afflatus almo lumine,

Proh mira (clamat) charitas!

Est iste vir sane innocens,

Rex est, Deique Filius,

Verum-

Verumque noscens abditum
In carne Numen diligit,
Ejusque pœnis condolens
Suas libenter sustinet.

Si Latro, postquam credidit,
Te JESU amavit illico,
Tuos item fac servulos
Amare te, quem credimus.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat : neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

℣. Ora pro nobis sancte Latro pœnitens.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

OREMUS.

Omnipotens & misericors Deus, qui ju-
stificas impios, te suppliciter exora-
mus, ut benigno illo intuitu, quo Unigeni-
tus tuus in cruce pendens beatum secum
crucifixum traxit Latronem, ad dignam
pœnitentiam nos provoces, & illam, quam
ei

ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam
sempiternam. Per eundem Dominum no-
strum JESUM Christum Filium tuum, qui
tecum vivit & regnat in unitate Spiritus
sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.
Amen.

AD TERTIAM.

℣. Deus in adjutorium meum intende.

℟. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;
Sicut erat in principio, & nunc & semper,
& in sæcula sæculorum, amen.

HYMNUS.

Sic ex Latrone perduto
Probus repente redditur,
Fidesque, spes & charitas
Cor pœnitentis occupant.

Conversus inde ad alterum,
Sociumque ligno pendulum,
Christo exprobrantem increpat,
Zeloque flagrans corripit.

Nec

Nec tu times, inquit, Deum,
Qui digna factis accipis?
Iuste quidem nos plectimur:
Gratis sed iste occiditur.

Has non semel, sed pluries,
Ut mundus omnis audiat,
Voces amoris exprimit
Confessor invictissimus.

Ast ille cæcus, pertinax
Divo resistit lumini,
Ingratus atque complicitis
Verba admonentis despicit.

O summa, JESU, veritas!
Quem Latro aperte prædicat,
Concede te coram omnibus
Palam fateri gentibus.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat: neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

✠. Ora pro nobis sancte Latro poenitens.
R. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

ORE.

OREMUS.

Omnipotens & misericors Deus, qui iustificas impios, te suppliciter exoramus, ut benigno illo intuitu, quo Unigenitus tuus in cruce pendens beatum secum crucifixum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam nos provoces, & illam, quam ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam sempiternam. Per eundem Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

AD SEXTAM.

℣. Deus in adiutorium meum intende.
℟. Domine ad adjuvandum me festina.
Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;
Sicut erat in principio, & nunc & semper,
& in sæcula sæculorum, amen.

HYM.

H Y M N U S.

Tunc Latro ferventissimus,
Spe fretus admirabili,
Divæ ad tribunal gratiæ
Et corde & ore vertitur.

Et, JESU, ait, dulcissime!
Qui das reis fiduciam,
Tu, quæso, me miserrimum
Te deprecantem respice.

Nec morte me turpissima
Ut liberares, te deprecor;
Nec ipsa cœli gaudia
Pro me Latrone flagito:

Hoc unicum te jam rogo,
Cum victor ipse in coelicum
Regnum tuum perveneris,
Mei inemento, Altissime!

Proh quam modestas porrigit
Preces vir iste humillimus!
Necandus horret poscere
Vitam, nec audet gloriam.

H

JESU!

JESU! cui gratissima
Latronis est oratio,
Fac nos precari, ut expedit,
Ne vota nostra respuas.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat, neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

℣. Ora pro nobis sancte Latro poenitens.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

OREMUS.

Omnipotens, & misericors Deus, qui ju-
stificas impios; te suppliciter exora-
mus, ut benigno illo intuitu, quo Unigeni-
tus tuus in cruce pendens beatum secum
crucifixum traxit Latronem, ad dignam
poenitentiam nos provoces, & illam, quam
ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam
sempiternam. Per eundem Dominum no-
strum JESUM Christum Filium tuum, qui
tecum vivit, & regnat in unitate Spiritus
sancti

sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.
Amen.

AD NONAM.

℣. Deus in adjutorium meum intende.

℟. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;

Sicut erat in principio, & nunc & semper,
& in sæcula sæculorum, amen.

HYMNUS.

Ut ista verba protulit,
Precesque Latro, protinus
Redemptor illis optimus
Aures amicas præbuit.

Juratus, inquit, spondeo
Te vota supra exaudiam,
Istoque mecum vespere
Eris perenni in gloria.

Tutus salutis redditus,
Exultat is præ gaudio,
Ovansque amore, funebris
Tormenta spernit arboris.

Fractis necatur denique
 Confessor almus cruribus,
 Beatus atque spiritus
 Promissa carpit præmia.

O cara pœnitentia,
 Cui tanta merces redditur!
 Quantum merentur lacrymæ,
 Amor, Dolor, Confessio!

JESU, salus fidelium!
 Nostro benigna in exitu,
 Tu verba nobis dicito,
 Quæ Latro felix audiit.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
 ut salvare nequeat: neque aggravata est
 auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

℣. Ora pro nobis sancte Latro pœnitens.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus
 Christi.

OREMUS.

Omnipotens & misericors Deus, qui ju-
 stificas impios, te suppliciter exora-
 mus,

mus, ut benigno illo intuitu, quo Unigenitus tuus in cruce pendens beatum secum crucifixum traxit Latronem, ad dignam poenitentiam nos provoces, & illam, quam ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam sempiternam. Per eundem Dominum nostrum JESUM Christum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

AD VESPERAS.

℣. Deus in adjutorium meum intende.

℟. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;
Sicut erat in principio, & nunc & semper,
& in sæcula sæculorum, amen.

HYMNUS.

In Spe, Fide, Constantia,
Amore, Fortitudine,
Actos timore Apostolos
Præcessit ille in Golgotha.

Ipsi licet miracula
Patrasse JESUM viderint,
Ab hostibus captum nunc negat
Unus, relinquunt cæteri.

At Latro vixdum noverat,
Quis esset ille. Ec impium
Forma sub abjectissima
Quis hunc virum non crederet?

Inviæctus heros attamen,
Hunc derelictum protegens,
Justum, Deumque prædicat,
Ejusque in hostes intonat.

Hinc, si videtur innocens
Turbis JESUS perfidis;
Si Rex, Deusque creditur,
Latrone teste creditur.

JESU! Deum te absconditum
Latro tuetur acriter;
Nos ergo, qui te novimus,
Fac te tueri fortiter.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat : neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

℣. Ora pro nobis sancte Latro poenitens.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

OREMUS.

Omnipotens & misericors Deus, qui ju-
stificas impios, te suppliciter exora-
mus, ut benigno illo intuitu, quo Unigeni-
tus tuus in cruce pendens beatum secum
crucifixum traxit Latronem, ad dignam
poenitentiam nos provoces, & illam, quam
ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam
sempiternam. Per eundem Dominum no-
strum JESUM Christum Filium tuum, qui
tecum vivit & regnat in unitate Spiritus
sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.
Amen.

AD COMPLETORIUM.

ψ. Deus in adjutorium meum intende.

℣. Domine ad adjuvandum me festina.

Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto;
Sicut erat in principio, & nunc & semper,
& in sæcula sæculorum, amen.

HYMNUS.

Quis ergo, Vir sanctissime!

Dignas tuis virtutibus,

Et sanctitate maxima

Laudes valebit pangere?

Divus vocaris, Angelus,

Evangelista, Apostolus,

Confessor imperterritus,

Et Martyr invictissimus;

Fide, Spe, Amore maximus,

Fortisque, Justus, Temperans,

Prudens, & in Calvario

JESU Advocatus unicus:

Tu diceris credentium

Dux, & typus sperantium,

Et norma pœnitentium,

Tutorque agonizantium,

Tristis

Tristis Dei solatium,
Matris dolentis gaudium,
Clementiæ miraculum,
Et gratiæ mysterium.

Hinc te, Latro admirabilis,
Mihi Patronum deligo,
Te protegente ut gaudiis
Tandem fruatur perennibus.

Antiphona.

Ecce non est abbreviata manus Domini,
ut salvare nequeat: neque aggravata est
auris ejus, ut non exaudiat. Isa. 59.

V. Ora pro nobis sancte Latro pœnitens.

R. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

OREMUS.

Omnipotens & misericors Deus, qui ju-
stificas impios, te suppliciter exora-
mus, ut benigno illo intuitu, quo Unigeni-
tus tuus in cruce pendens beatum secum
crucifixum traxit Latronem, ad dignam
pœnitentiam nos provoces, & illam, quam

ei promisit, tribuas quoque nobis gloriam
sempiternam. Per eundem Dominum no-
strum JESUM Christum Filium tuum, qui
tecum vivit & regnat in unitate Spiritus
sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum.
Amen.

COMMENDATIO.

Cum fine quæram prospero
Vitam, diesque claudere,
Et judicanti spiritum
JESU expiatum reddere:

Devotus, o sanctissime
Latro! tibi supplex accido,
Mihi, precorque, ut impetres,
Quæ nactus ipse es munera.

Hæc sunt Fides, Spes, Charitas,
Et prompta pœnitentia,
Plenissima Indulgentia,
Cœlestis atque gloria. Amen.

LITANIÆ

DE

SANCTO BONO LATRONE,

ex elogiis sanctorum Patrum
concinnatæ.

K yrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de coelis Deus, miserere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, miserere nobis.

Spiritus sancte Deus, miserere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus, miserere nobis.

Sancto

Sancte bone Latro,

Miraculum gratiæ,

Exemplum singularis misericordiæ
Dei,

Doctor sancti timoris Dei,

Speculum insigne virtutum,

Advocate unice innocentis JESU in
monte Calvario,

Confessor imperterritæ Divinitatis
JESU,

Solacium morientis Dei,

Gaudium stantis sub cruce dolorosæ
Matris,

Sociæ JESU beatissime in cruce,

Vindex magnanime JESUM in cruce
blasphemantium,

Norma pœnitentium peccatorum,

Sancte ab ipso JESU canonizate,

Primitiæ frugum peractæ in cruce
redemptionis.

Sancte bone Latro

ora pro nobis.

Sancte

Sancte bone Latro, Refugium peccatorum
desperationi proximorum, ora pro nobis.

Sancte bone Latro, Patrone morientium,
ora pro nobis.

Sancte bone Latro, Abyssus multa judicio-
rum Dei, ora pro nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, par-
ce nobis Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, ex-
audi nos Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, mi-
serere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

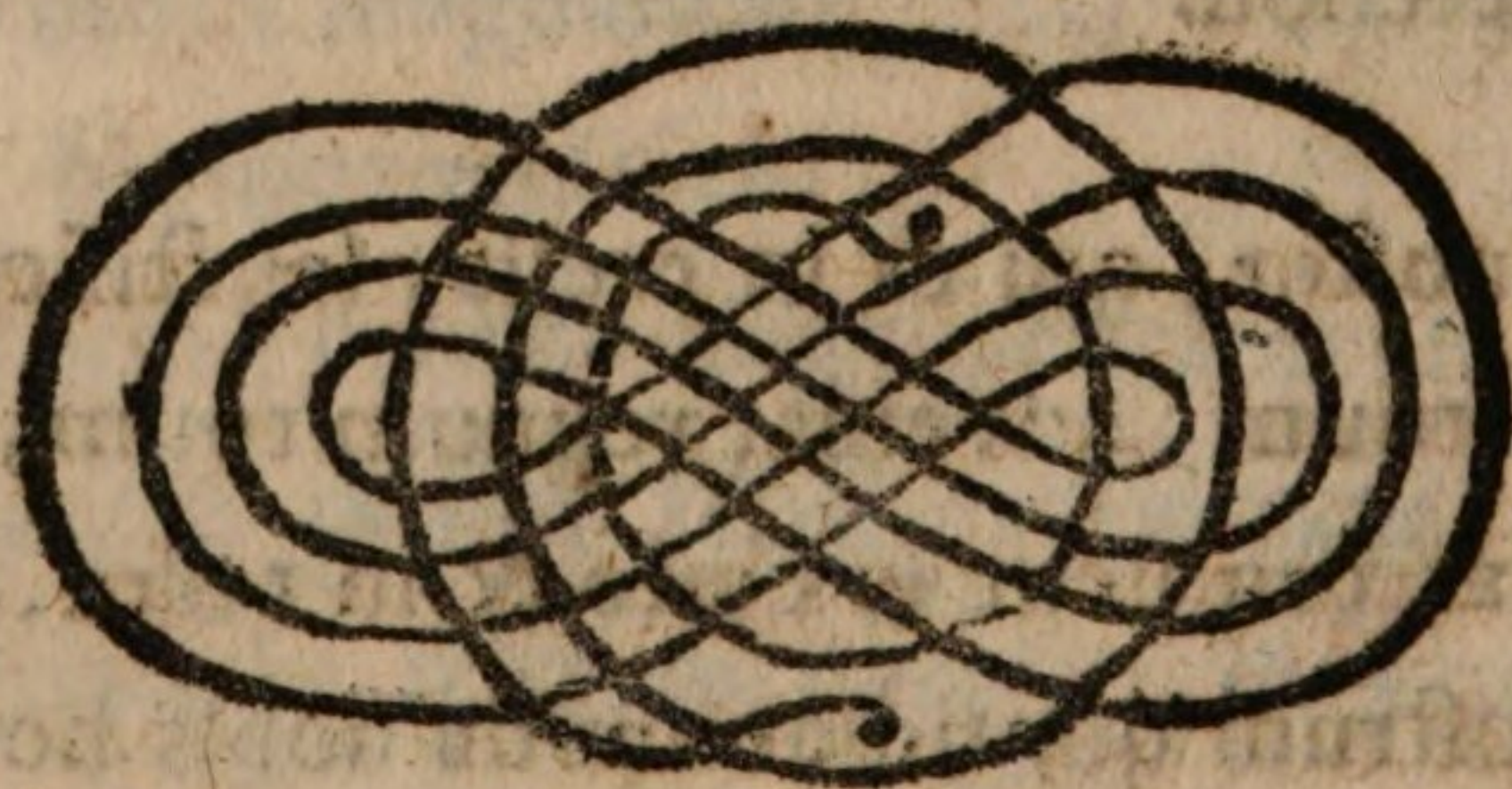
Kyrie eleison.

Pater noster, qui es in coelis, sanctificetur
nomen tuum, adveniat regnum tuum, fiat
voluntas tua sicut in coelo & in terra, pa-
nem nostrum quotidianum da nobis hodie,
& dimitte nobis debita nostra, sicut & nos
dimittimus debitoribus nostris, & ne nos in-
ducas

ducas in tentationem, sed libera nos a malo. Amen.

OREMUS.

JESU, qui ineffabili tua misericordia unum tecum in cruce pendentem socium ex nefario latrone eximium pœnitentiæ speculum effecisti, & in regno tuo inter æternum beatos collocasti: da nobis, ut per ejus intercessionem gratia tua adjuti, dignos pœnitentiæ fructus faciamus, & in hora mortis nostræ sanctissimis Ecclesiæ Sacramentis muniti paradisi januas introire mereamur. Qui vivis & regnas in sæcula sæculorum. Amen.

PII AFFECTUS

AD

S. BONUM LATRONEM.

O sancte bone Latro! fac, ut te nocentem secuti pœnitentem quoque imitemur.

O me felicem, si & ego aliquando vocem illam JESU tui & mei audiam: *Hodie mecum eris in paradiso.*

O Fur, o raptor optime! qui ipsum denique regnum JESU rapuisti. Eja rape & me, & in idem regnum transfer.

O Latro piissime! occide in me nimis adhuc vivos, malos animi mei affectus. Crucifige, crucifige illos, & fac illos mori carni, & mundo, solique JESU in cruce morienti vivere.

Feli-

Felicissimum te, o bone Latro, qui proximus optimo cordi JESU exspirasti! Impetra mihi, ut non tantum prope hoc cor, sed in ipso hoc corde & vivam & moriar.

Patierisne, o Zelotes gloriæ Dei, ut diutius Deum offendam? Dic & mihi, quod olim dixisti socio tuo: *Nunquid & tu non times Deum?* sed dic cum magna efficacia, ut semper in sancto Dei timore vivam, & nil magis timeam, quam non timere Deum.

O piissime Mariæ Matris Dei consolator! o quale illi gaudium attulisti, dum unus & unicus in monte Calvariæ JESU Filii illius advocatum egisti. O impetra mihi, ut ego quoque pro Filio Mariæ ore & opere pugnem, sicque amabilissimæ Matri inter tot aliorum hominum, quibus JESUM offendunt, peccata solatium aliquod feram.

O JESU socie, tunc primum felix, dum in cruce es! Malo & ego in cruce esse, quam non esse socius JESU.

O liceat loco reprobi latronis tecum, o bone Latro, in cruce pendere ! Tu mihi fores exemplum, & norma, quomodo cum JESU vivere, & mori deberem. Essemus tunc duo in nomine JESU congregati, & JESUS in medio nostri. Tu a dextris, ego a sinistris illum oppugnaremus, & denique illi non tantum cor suum, sed & ipsum totum quantum pro tota æternitate rapere-mus, & cum non possemus rapere manibus, raperemus affectibus.

O Latro beatissime ! dixisti JESU: *Me-memento mei, dum veneris in regnum tuum.* Et vero meminit tui JESUS, antequam eo ve-nisset. Venisti jam & tu in regnum illud. Itaque, quod tu dixisti JESU, dico & ego tibi: Memento mei, memento mei in gra-tiam JESU, qui tui meminit. Quid pote-ris denegare ita roganti ?

Respice in cor JESU, ad quod illius gra-tia prævaricator rediisti ! At noli esse con-tentus, quod solus redieris. Eja invade cor illud amabilissimum potenti tua inter-cessio-

cessione, & omnium peccatorum corda
cordi JESU subjice. Saltem propter impor-
tunitatem exaudiet te.

Quem ego fratrem meis peccatis nactus
sum, jam ut patrem te veneror Latro opti-
me! Miserere filii, filii heu nimis prodigi,
dum sanguinem & merita JESU Christi
male prodegi haëtenus.

O amabilissime Sancte! o diligentissime
observator temporis, qui nec momentum
in cruce sine fructu transegisti! forsan pau-
ca momenta vitæ meæ supersunt. Fac, ut
hæc saltem pro Deo, pro anima mea bene
impendam.

Violenti rapiunt cœlum: hujus & tu,
o bone Sancte! violentus fuisti raptor, fac,
ut & mihi violentiam inferam, & sic rapiam
cœlum.

Sancte mi! quam terret me hæc cogi-
tatio: Quid si aliquando a te in cœlis æter-
num separandus sim? O suavissime Patro-
ne! non ita! non ita! Tecum, ah tecum per
omnem æternitatem volo esse. O quam
gaudeo

gaudeo jam nunc, quod aliquando te videre, tecum familiariter colloqui, te toto corde amplecti, te intime nosse possim.

O magne Sancte! o ut te, tuamque sanctitatem omnes homines noscant. O ut cultus tuus in dies magis per universum orbem invalescat!

Dixit Latro ad latronem, ait Scriptura, & ego latro, qui animam meam, & fors plures alias malis meis exemplis, & scandalis occidi, dico ad te Latronem: (quid collegæ denegabis?) Ecce! & ego sum redemptus sanguine JESU, sicut tu: atque hunc ipsum o quanti tu aestimas? Nunquid hunc in me perire, & perire æternum patieris?

O quanta fuit tua fides, quanta spes, quanta tua caritas, quanta tua humilitas, quanta tua patientia! harum virtutum fere nihil in me video ego, ego, qui in sinu Ecclesiæ educatus, tot annos jam in ea vivo. O liberalissime Sancte! effunde aliquas cum

his thesauris, quos ex gratia JESU Christi collegisti, etiam in me particulas.

O quam pudet me mei! tu intra paucas horas evasisti Sanctus, & magnus Sanctus, dum ego quotidie peccator esse persevero.

O quando tandem mi JESU! plene me ad te convertam. Si hoc aliter fieri nequeat, confige & me in cruce cum optimo tuo collega, in cruce dolorum, contemptuum, paupertatis, ut saltem sic ad te aliquando in æternum perveniam.

O mi Sancte! quam felix fuisti, cui prope JESUM mori datum est. Intercede pro me, ut non tantum prope JESUM, sed ipso JESU in sanctissima hostia, tanquam viatico recepto, munitus aliquando beate moriar.

Vel unicus aspectus JESU prope te pendens o quam emolliit cor tuum! ah impetra mihi, ut & me benigno oculo intueatur JESUS. Sic & meum emollietur cor, cor meum durum, inque lachrymas solvetur, quas

quas dum sanguine JESU commisces, audiam
& ego illa suavissima verba: *Mecum eris in
paradiso.*

Amabilissime Sancte! quando ad mor-
tem devenero, saltem tunc me non deseras!
Robora me cum tota æternitate luctantem:
Depelle a me omnes infernales potestates.
Dic denique & mihi illa suavissima verba,
quæ Christus tibi dixit: *Hodie mecum eris in
paradiso.*

Unus salvatur, ut nemo desperet: alter
damnatur, ut nullus præsumat. *S. Gre-
gorius Nazianzenus Orat. in S. Bapt.*

FINIS.

INDEX

INDEX PARTIS PRIMÆ,

seu criticæ relationis.

- §. 1. de sancti boni Latronis vita in suis
sceleribus. p. 1.
§. 2. de sancti boni Latronis morte in
cruce. p. 6.
§. 3. de sancti boni Latronis gloria in
cœlo. p. 21.
§. 4. de sancti boni Latronis cultu in
Ecclesia. p. 31.
Officium proprium sancti boni Latro-
nis, Patroni Regni Poloniae & Sue-
ciae. p. 45.
Missa in Festo sancti boni Latronis. p. 63.
Inscriptio sepulchralis tumulo sancti
boni Latronis. p. 66.

INDEX PARTIS SECUNDÆ,

seu novendialis Devotionis.

- Meditatio* 1. de fide sancti boni Latronis. p. 70.
Meditatio 2. de poenitentia sancti boni
Latronis. p. 74.
Meditatio 3. de oratione sancti boni La-
tronis. p. 77.
Meditatio 4. de spe sancti boni Latronis. p. 79.
Meditatio 5. de sancti boni Latronis amo-
re erga JESUM. p. 81.
Meditatio 6. de patientia sancti boni La-
tronis. p. 85.
Medi-

I N D E X.

- Meditatio* 7. de sancti boni Latronis contemptu rerum temporalium. p. 87.
Meditatio 8. de sancti boni Latronis caritate erga proximum. p. 89.
Meditatio 9. de sancti boni Latronis sanctitate consummata, & gloria sublimissima. p. 92.

Eadem novendialis Devotio

contracta in brevia puncta.

- Meditatio* 1. de fide sancti boni Latronis. p. 94.
Meditatio 2. de poenitentia sancti boni Latronis. p. 95.
Meditatio 3. de oratione sancti boni Latronis. p. 96.
Meditatio 4. de spe sancti boni Latronis. p. 98.
Meditatio 5. de sancti boni Latronis amore erga JESUM. p. 99.
Meditatio 6. de patientia sancti boni Latronis. p. 100.
Meditatio 7. de sancti boni Latronis contemptu rerum temporalium. p. 101.
Meditatio 8. de sancti boni Latronis zelo erga proximum. p. 102.
Meditatio 9. de sancti boni Latronis sanctitate in genere & gloria in coelis. p. 103.
Officium de sancto bono Latrone. p. 105.
Litaniæ de sancto bono Latrone. p. 123.
Pii Affectus ad sanctum bonum Latronem. p. 127.

Emendanda.

Fol. 14.	lin. 15.	Matri stanti lege	Matris stantis
18.	penult.	illa	ille
28.	penult.	quæ	qui
39.	8.	reportatæ	reportati
42.	8.	sirum	situm
51.	2.	dormierant	dormierunt
66.	20.	patrocinandi	latrocinandi
75.	20.	reripiebat	recipiebat
95.	7.	mo-	modica

NB. Sæpius occurrit *Maragnonius*, legendum est
Marangoni, vel *Marangonius*.

XX 6196

Schauenburg, Franz,

Gloria sancti Boni Latronis, vulgo Dismae

Augusta Vindelicorum 1767

V.ss. 249

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10787972-7

VD18 14585812-001